

BUDGET FOR 1953-54—GENERAL DISCUSSION.

Mr. SPEAKER.—Now the general discussion on the Budget will continue. We will have to fix the time in the case of other Hon'ble Members. So far as Leader of the Opposition (Sri J. Mohamed Imam) is concerned, he may be given half an hour to speak. As regards other members, only ten minutes will be given.

ಶ್ರೀ ಎಫ. ಹುಚ್ಚನಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಹುಲಿ ಯಾರುದುರ್ಗ).—ಮೊದಲನೆಯ ದಿನಸವೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆವು, ಎರಡನೆಯ ದಿನಸ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣಗಳು 10 ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ ಇರಬಹುದು ಎಂದು.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Mr. Speaker, I have studied the speech of the Finance Minister in charge, which he made at the time of the introduction of the Budget, and the impression one will gather is this. Our financial position has become very dangerous. It has reached a stage when we have to depend on the Centre for grants and doles even to carry on our normal activities. Practically in the whole speech, the Finance Minister stresses the point that all our activities are dependent on the grants to be made by the Centre. Therefore one cannot but conclude that the State of Mysore has become the pensioner of the Government of India.

Sir, I am associated in some form or other with the administration of the State of Mysore from the year 1930 for 23 years. I have seen various phases of administration since and I can roughly divide these into three stages. The first is from the year 1930 in which year I entered the Legislature to the year 1946; I call this a period of progress and prosperity. The second is from the year 1947 to the year 1952; I call this a period of financial extravagance. The third period is that which has commenced under Sri K. Hanumanthaiya, which I call a period of indiscriminate taxation. Before amplifying these, I think it is my duty to give a short resume of what I feel regarding this year's budgetary position.

Sir, the Finance Minister has shown a deficit of 151 lakhs. Let us consider truly how large the deficit is for our future guidance. Let us know the plain and actual facts. Let us know the actual position and act according to it. The deficit of 151 lakhs has been arrived at after drawing 111 lakhs from the Reserves. I do not know where these Reserves come from, because they have admitted in the last year's speech that all the Reserves are extinct. They have drawn from the Reserves and they have liquidated undoubtedly the securities. From that they will have utilised 111 lakhs. Again, from the closing balance, they have utilised 137 lakhs. As you will see from the Budget, the opening cash balance was 275 lakhs and now the closing balance is 138 lakhs. So the utilisation of the amount from opening balance and the utilisation of the 111 lakhs from reserves, brings the deficit to 399 lakhs. As I have said, whatever amount you have spent above the normal expenditure, is the deficit budget. We need, to carry on the normal activities of the Government, 399 lakhs to make up the deficit.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Activities of development?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, for development works, the Government have provided 562 lakhs. Where do we get this amount? This is not from the normal income nor is it from the funds. It is shown on the receipt side as public debt of 603 lakhs. They want to borrow from the Centre 403 lakhs and from the Treasury Bills 200 lakhs. If we realise 200 lakhs from the Treasury Bills and if the Centre agrees to pay 403 lakhs, then alone this provision can be operated up on for the total expenditure of 562 lakhs. Otherwise the whole capital programme is out of the budget. Because it is not provided within our funds nor out of state income. We entirely depend on the loan of the Government of India for our activities. I have been showing that whatever allotment has been made towards capital expenditure in the revenue account, i.e., 562 lakhs, is entirely

dependent on the receipts shown, *i.e.*, 603 lakhs, which comprises of realization from treasury bills and the grant from the Centre. That is our budgetary position. The budget is deficit to the extent of four crores and the capital for development works depends on the loans from the Government of India. This is a very unsatisfactory state of affairs.

Sir, I want to go to the position of funds at present. How much of the funds have we got? If you see the statement given of the funds, you will find therein that all our liability towards funds—page 77 of the Memorandum—including Sinking, Insurance, savings deposits and other funds, come to thirty crores and eighty-five lakhs. That is a liability. I do not know why the Financial Secretary has not given the statement of funds for 1953. He has shown the opening balance of 1952 and then he goes to 31st March 1954. What about 1953?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—There is a printer's error here.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Then I stand corrected. On 1953 our funds' liability is 31 crores and 43 lakhs. As against this, what are the assets we are holding? It is 13 crores and 70 lakhs.

Sri T. MARIAPPA (Mysore City—North).—You forget the assets built up in the country.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is all spurious. I will come to that. Last year, the securities shown were 16 crores. Meanwhile, the Government have sold the securities to the extent of 2 crores. Last time, it was 15 crores 69 lakhs and this year it is reduced to 13 crores and 17 lakhs. The net amount drawn from the securities is two crores. This has been utilised. If you take the statement of assets, you will find that investments of eight crores have been reduced to 44 lakhs, and the Government propose by the end of this year to utilise four crores of rupees. That means to say—our liquid assets will be about 12 crores and about four crores will have been drawn.

What are the total liabilities? As I said, 31 crores of funds is a liability on the Government. Secondly we have got a public debt—State Loan Bonds of 15 crores. The loan due to the Government of India as disclosed by the Chief Minister is 12 crores. So, the total liability of the State comes to about 52 crores. As against this, our liquid assets are only 13 crores which are now in the form of securities. That is our budgetary position. The budget is a deficit one. Our liability is about 52 crores and our liquid assets are 13 crores.

As I said, from a period of prosperity, we got into a period of extravagance. When the Congress took office—when the Congress Ministers took charge of the office—what was the financial position of the State? Sir, we left 36 crores of liquid assets. We had a prosperous budget. During the five years of Congress administration the entire funds have been depleted, have been squandered, without any fruits, without any sign of prosperity to the Country, without anything tangible being done. You have shown bankruptcy of administration. Any person in charge of administration would not have behaved like this. The Finance Minister has tried to justify the expenditure by saying that the expenditure under nation-building departments has gone up from 352 lakhs to 9 crores. From 1946-47, the expenditure on nation-building departments has gone up from 352 to 936 lakhs. You have to consider whether the Government have provided proportionate amenities. I will just give the example of medical department. During 1945-46, we were spending 32 lakhs; now we are spending 102 lakhs. Are the amenities increased proportionately? The rate of progress in the medical department, as I gather from the Administration Report, is this:

In the year 1940, just before I took office, the number of medical institutions in the State were 330 and we were spending 22 lakhs and 85 thousand rupees. Then in the year 1946, the number of medical institutions came up to 490 and we spent 36

(Sri J. MOHAMED IMAM.)

lakhs and 51 thousands. Now we are spending 102 lakhs. So we must expect at least double the number of amenities.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—The present salaries are almost double that of 1946.

1-30 P.M.

Sri J. MOHAMED IMAM.—You are giving an impression to the people that you have spent much and given more amenities. I ask you, what is the corresponding benefit for the huge amount you have been spending? The total number of dispensaries in 1940 was 330 and it is now 500 according to the Finance Minister's speech. But it does not confer proportionate benefit to the people when compared to the amount spent.

Similarly the Education Department—every time they say that the budget with regard to education has gone up from 75 lakhs to 3½ crores. But what is the corresponding benefit?

Mr. SPEAKER.—Though it is not my function, may I bring to the notice of the Hon'ble Member that the medical institutions in Travancore in 1953-54 are 236.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The area is 7,000 square miles.

Mr. SPEAKER.—The population is more than that of Mysore.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is a congested area. The area of Travancore and Cochin is 8,000 square miles. The area of Mysore is 28,000 square miles. The amount that is spent is enormous but it has not resulted in achieving much to the ordinary people. You say that you have spent three times the amount, but the man in the street will look at the benefits. The expenditure on nation-building departments is quoted as a justification for presenting a deficit Budget. Is the enhancement of expenditure on the nation-building departments a sufficient justification to say that all the funds had to be utilised? On the revenue side, you will see that it has correspondingly increased. In the year

1945-46 the revenue to the State was 9 crores and now it is 20 crores. If you take away the item provided for industries, it will be 14 crores. There is corresponding increase in revenue to meet the increased expenditure.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—One error regarding this net revenue. We have arrived at the figure of 12 crores on account of the new budgetary arrangement.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I have calculated it. I have taken away those amounts. You have included industries and supplies and that comes to 20 crores. Taking away industries it comes to 14 crores. There is corresponding increase in the revenue year by year and with judicious adjustment you had enough money to give more grants. Certainly there was no justification to make use of all the funds and reserves and make the State to reach such a low level. This sorry state of affairs, I said, was due to the shortsighted policy of the old Government. Time and again I pleaded with them to reduce the expenditure and to balance the budget. But the old Ministry never cared. They went on in their own way carrying on fantastic schemes including Grow More Food and other ideological schemes. What is more, the deficit commenced from the year 1946-47, the very next year after they took office.

Sri T. MARIAPPA.—May I correct him? We did not take office in 1946-47 but we took office in 1947-48.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I pleaded with them: 'I have no objection for your spending but only improve your resources.' They never heeded. What is more, they were showing every year a surplus budget. In His Highness' Address it was being said that the financial position was intrinsically sound.

Sri T. MARIAPPA.—Even today it is sound.

Sri J. MOHAMED IMAM.—If even today it is sound, it is all right; but why do you go to the Centre and beg of them?

Sri T. MARIAPPA.—The Centre is not different from us.

Sri T. N. MUDALAGIRI GOWDA (Kunigal).—It is due from the Centre.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The previous Government practised a fraud on the people by showing that the budget was a sound one and that it was a surplus one. They went on with indiscriminate taxation. Another mistake was, they voluntarily gave up fruitful sources of revenue. Last time, I mentioned about abolition of gold duty. I shall give you a statement of the revenue that we were collecting from gold duty.

1942-43	...	128 lakhs
1943-44	...	177 „
1945-46	...	71 „
1946-47	...	133 „
1947-48	...	99 „
1948-49	...	90 „
1949-50	...	85 „

Suddenly there was the abolition of gold duty. A source of revenue which brought us crores of rupees disappeared. I protested at that time, my friends protested. They made an ex-gratia grant. But the gold duty was taken away overnight supported by a brute majority. What is the revenue we now get as a result of the new agreement. We hardly get 10 lakhs. Look at the way they have behaved! They increased the expenditure and without consulting us they have frittered away the gold duty.

I now come to Prohibition. A certain system was adopted by the previous Government which assured good revenue. But when the Congress Government came in, in their enthusiasm, they introduced wholesale prohibition in five districts while they have encouraged drinks in other four districts, there was a halt. In four districts those who drink are angels and in five other districts they are criminals.

I must speak similarly regarding integration. How they have not taken all steps to guard the interest of the State! Government say that, on account of integration, the State has not lost

anything and has not suffered. I am going to prove how the State has lost. We appealed to Sri H. C. Dasappa to be firm and careful to see that we got a substantial revenue. We parted with the revenue from excises. We parted with income-tax and railways. How much are we losing and what is the amount that the Centre is getting from these sources? I know for certainty that from excises the Centre gets a revenue of 5½ crores and from income-tax they are getting a revenue of 2½ to 3 crores and by the methods they have adopted, it will be more than 3 crores. From railways they are getting a crore and a half. The minimum that the people of Mysore are contributing to the Centre is not less than 10 crores of rupees. In return what are we getting? Three and half crores.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—Plus security.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Plus the grant they have given for this year, i.e. 40 lakhs which may or may not continue. When Mysore handed over these fruitful and elastic sources of revenue they ought to have taken all possible precautions. There is another danger. After five years, the grant will be reduced. After ten years the entire grant is in danger of being wiped off. By that time we have to improve our resources.

Sri T. MARIAPPA.—Is the Hon'ble Member in ignorance of the Constitution to which he is a party as much as we are?

Sri J. MOHAMED IMAM.—When handing over these departments Government ought to have taken sufficient steps to protect the interests of Mysore. I say that, on account of integration, the State has suffered.

Sri T. MARIAPPA.—The interests of Mysore and India are identical. There could be no conflict.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—Charity begins at home.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is in the interests of Mysore and India we are in this position. When the new Ministry came into power, though I felt

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

sorry for the old Ministry going away, I was very hopeful that Sri K. Hanumanthaiya would set right all the matters. I was specially heartened by some of his speeches. At any rate, he said that he would set right the budgetary position and that he would set right all these defects.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—He has done it.

Sri J. MOHAMED IMAM.—My friend says that he has done it. Let me examine how far he has done it and how far he must act. I repeated last time that the Ministry must set an example in the matter of economy. I need not go into this. The Ministry has not set an example personally in the matter of economy, either in salaries or in furniture or in various other matters. If they are frugal in their expenditure, they will be careful in other matters. I had high opinion of Sri K. Hanumanthaiya that he would place the State above the party. Now I cannot but think that he has more interest in strengthening his own position and Cabinet's position and party's position rather than promoting the interests of the Country. The other day at Kumara Krupa he held out a promise to his party members that he is going to take more Ministers and Deputy Ministers, and sought their co-operation in return.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH (Maddur).—Did you aspire for a place?

Sri J. MOHAMED IMAM.—Not at all. If I aspired for a place I would not have been the Leader of the Opposition. But there are people who are going to Nandi and coming back. There are people who are aspiring for the place. I state that Sri K. Hanumanthaiya definitely promised that in return for co-operation of other members he would take more Ministers and Deputy Ministers.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Not at all correct.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—What is your complaint?

Sri J. MOHAMED IMAM.—My complaint is this. As a measure of

economy, there is no need to expand the Ministry.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—He has not done it.

Sri J. MOHAMED IMAM.—He should not do it. I am warning him. If he has any idea of expanding the Ministry at the present time he must give it up; in view of the hopeless financial position, he should not think of taking more Ministers or Deputy Ministers.

Sri T. MARIAPPA.—This is not a justified criticism because there is no provision made for taking Ministers or Deputy Ministers. Government have to come before the Assembly for salaries.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Firstly Sir, unfortunately Sri Siddalingaiah has resigned. I request the Government to keep his place vacant as a measure of economy and to carry on the administration as per the arrangements now made. I am not worried about paying Rs. 900 to the Minister; I am just considering the extra cost that would be involved for the purchase of a motor car, equipment and other necessities. In these days of financial stringency, I want the Government to set an example. Secondly, Sir, Sri Hanumanthaiya, the Chief Minister, had said last year that he had effected economy to the extent of 30 lakhs of rupees and the next year he would still more economise. Well, Sir, I was very hopeful then that he would take drastic measures to effect economy and bring the budgetary position to safety. But when I saw the Budget speech, I was shocked to see the extra expenditure. I felt that this year's budget is worse than the last year's budget. It is not in the direction of economy, but it is a question of increasing expenditure still more. It will be seen from the Budget position that not a single department has shown any evidence of retrenchment; on the other hand, it has increased the expenditure. For example take the Civil Administration which is the most important one. Last year's expenditure was 12 crores of rupees. If we deduct out of industries and Supplies, it will be about 8 crores

of rupees. This year's expenditure is 14 crores and 87 lakhs. Deduct this out of Industries and Supplies, there will be an increase of 75 lakhs. There is an increase of 75 lakhs of rupees. In spite of the repeated assurances by the Chief Minister to effect economy, he has not done so. Similarly in every branch of administration, there is an increase of expenditure and not retrenchment. Is this the way of retrenchment he has effected, I want to know? There is a tendency on his part to increase the expenditure. And of late, I find there have been more appointments and there have been more commitments. He wants to enter into more commitments. If all his fantastic schemes are accepted by the party, I do not know where we will be. When our financial position is unsound, my friend thinks of very new schemes like Cultural Scheme, Education Reforms Scheme and Implementation of Five-Year Plan and construction of Legislative Assembly Building which are very costly items and which involve huge amounts of money, however acceptable these schemes may be. This year we are harrassed by the levy of indiscriminate fees—Medical fee, raising of the prices on foodgrains. The medical fee is a great anti-social measure. With regard to the construction of Legislative Assembly building, do you think any man or administrator would have undertaken at this juncture to construct such a huge building at a cost of 60 lakhs of rupees? About Education Reforms, I do not wish to say it now; it may be a good scheme. Its implementation will cost us more than 5 crores of rupees. To implement the Education Refroms Plan, we will have to set apart one crore of rupees in the first year alone. Well, the Scheme is perfectly good and it is quite all right. But the means of implementation to the extent of 5 crores are not available. The only source available is the Government of India. They say that they are expecting 8 crores of rupees from the Government of India. What I want to know is, have the Government of India promised 8 crores or are we simply anticipating? I would have

been much glad if the same scheme was introduced in the year 1936 when we had large reserve. You want to raise 9 crores by extra taxation. The people are against taxation and they are not in a position to pay. Floating of Public Loans means further liability to the State, as we have to make a recurring extra provision towards the Sinking fund—at least 30 to 40 lakhs—and thereby our revenues are further strained. I cannot foresee the result of floating loans. Whatever it may be, you must not tax the people. The people are already over burdened with tax.

Whatever amount you get from Centre, you use judiciously, by giving preference to Hydro-electric works and communication. Avoid spending money on Grow More Food schemes. Do not indulge in ideological and fantastic schemes. Whatever money you get, put it on solid investment which will not involve any recurring expenditure to the State. Whatever amount you get, you please invest it only on productive works such as Hydro-electric and communication. This is my sincere advice, Sir.

It is very sad and very disappointing that you have contemplated to levy extra taxes on petrol, vehicles and to raise the education cess, health cess and the school and college fees of the students. Sir, the Government should resort to taxation having in view the economic conditions of the people. Taxation must be such as it will be within the paying capacity of an ordinary person. You should not load the taxes as to break the Camel's back. Sir, may I say that during 1930 to 1946, and it goes to the credit of those administrators, that not a single extra tax or cess was levied during this period, but the State was prosperous and the development works were in full swing? After you took over the administration, that is from 1947, you have already levied ten taxes; you have levied Sales tax. You have increased the taxes on petrol and vehicles. Formerly I was paying 28 rupees tax on my car, now I am

(Sri J. MOHAMED IMAM.)

paying 84 rupees. You have increased taxes on commodities. You have levied taxes on fine cloth. In spite of all these taxes, your budgetary position is becoming worse.

Sri T. MARIAPPA.—Has it affected my friend?

Sri J. MOHAMED IMAM.—It might have affected you. Just now I said, Sir, that the taxes must be within the paying capacity of a man. Have you in any way improved the economic position of the State of Mysore? Have you increased the amenities to the people or have you provided extra foodgrains to the people? I may be excused if I were to say that you have done little since you took up the office. There is scarcity of food in spite of the Grow More Food Scheme. The economic position is deteriorating day by day. In spite of all these things you want to burden the people with fresh taxation. Extra taxes are levied always with a particular purpose and there must be corresponding amenities to the persons. The Finance Minister's speech says that the taxes are levied with a view to wipe out the deficit budget since our revenue reserves have been expended. Your additional taxation is not fair.

Whatever cess you derive you must constitute into a separate fund and that amount must be set apart and spent only on that department. Similarly whatever tax you get from petrol and vehicles and on roads, you must constitute it under a separate road fund. It must be spent on the improvement of roads. We were doing it like this previously. Now that fund is extinct. For the folly of some others you want the people to suffer and to pay the penalty. This is criminal. I appeal to you to give up the idea of taxation. There are other ways to get the money. If you co-operate with us we will show you the ways. We are not the enemies of the State, but we are friends. I am telling you from the beginning and you do not care to take my advice. Yesterday Sri Pattabhiraman suggested the formation of a Committee.

This I have been suggesting every time and let me quote what I have said in the year 1950.

“Sir, this is the third time I am taking part in the discussion on the Budget since the Responsible Government came into power. On the previous two occasions I have given my views. I have expressed my opinions frankly. On those two occasions I have told in specific terms that the Government has not been pursuing a wise and cautious policy. I told them at that time that their policy had the effect of depleting all the resources including the reserves. I also told them that it was wrong on their part to pursue a policy wherein the expenditure always exceeded the income and this incessant and continuous deficit would be harmful to the interests of the State. I also mentioned on those occasions that, if this policy was pursued, the State would lose its prestige financially. Now, in my opinion, I think and the Government have realised also, that what I spoke on those occasions has come true to a great extent. As I said on those occasions, the Budget will continue to be a deficit one, and the progress of capital works is at a standstill”.

Two years ago I said that, by the way you are pursuing the financial policy, all your reserves will go, all your securities will go and our developments will come to a standstill. I said at that time, please appoint an extra Financial Committee to go into the question and consider as to how best the deficit budget should be avoided and how to conserve the money and what should be our commitments for capital works. I have said at every time and I am telling it here now also, but the Government are not heeding my advice. They are following the same policy in their own way. Had they appointed a Committee, perhaps all the matters would have been improved. Now our position is that we have no money for

capital works or for development works. Even now I say that a Committee be appointed to look into the finances till we balance our budget. Until that is done, there is no salvation for us.

2 P.M.

I have time and again suggested for the appointment of a Committee. But my friends were saying that it is not necessary. Resolutions were moved to this effect. On the other hand, the Government appointed Sri B. S. Raghavendra Rao and a draft report was submitted by them recommending retrenchment. He has sent a voluminous report, but nothing has been done. You proceed in your own old haphazard way and the result is this. Please do not misunderstand me. You know the whole position. This is not a party matter. The time has come when we should not stand on the prestige of parties. The time has come when all of us should put our heads together and find out a solution. Otherwise, the country will be endangered. The people are being exposed to indiscriminate taxation and all further progress will be stopped. Even if it means the abolition of prohibition, it must be taken up. Even if it means the re-imposition of Gold Duty, it must be taken up. All these matters should be examined very carefully. You consult your own conscience. Is not the country in danger of indiscriminate taxation? Even if you have recourse to taxation, how can you get four crores for so many purposes, for the Five-Year Plan, implementing the educational reforms, etc. Let us all put our heads together. I join with Sri K. Pattabhi Raman and suggest that an expert committee be appointed. Let us thrash out the whole matter. Even if it is required to retrench establishment by fifty per cent, let us do it. But I say, till such an enquiry is held by the Committee, till the financial position is examined by the committee, I request the Government not to bring in any fresh taxation proposals, or any penal measures or any fiscal measures. I feel it to be my duty to bring all these

things to your notice. I bring these things in the interests of the State to see that our finances are sound. If they are sound, we can carry on our normal duties effectively and faithfully.

With these words, I thank the Hon'ble Speaker for the opportunity given to me and the House for the patient hearing.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರಡ್ಡಿ (ಚಿಂತಾಮಣಿ).— ಸಭಾಪತಿಗಳವರೇ, ಈ ದಿವಸ ಆಯಿವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು. ಇದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ನುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಫಲತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೂ ಸಾಲದೇ ಹೋಯಿತು. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕ್ಷಾಮವನ್ನು ಎದುರಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಕ್ಷಾಮದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ಯುಕ್ತ ರಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಭೀಕರವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಜನ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಲಿ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕದೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನುಮಗರೆಯರ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಯಿ ಮಾಡಿ ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಖರ್ಚಾದ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಜಿರಾಯಿತಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಸಬನ್ನು ನಡೆಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೇ ಯಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಕಲು ಹುಲ್ಲಿದ್ದಲೇ ಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಿಂಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪಕ್ಕಪಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆ ಮಳೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಕಾವು ಮುಂತಾದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅನುಕೂಲಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಚಿಂತಾಮಣಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಬಾವಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಲು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಂಪುಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೋದ ವರ್ಷ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ರೇತ ಮಾತ್ರವೂ ನಡೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರಡ್ಡಿ.)

ಸಿಬ್ಬ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳಿಂದಲೇ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ, ಒಂದೊಂದು ಬಾವಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜೊತೆ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ನೀರತ್ತಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಅನೇಕ ರೈತರು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಪಂಪುಗಳನ್ನೊಡಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಾವೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಇದು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಾದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಾಂ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಸಹ ಯಾವಾಯಿತು, ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರಕಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದೆವು, ಆದರೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ; ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣದ ಅಭಾವವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕ್ಷಾಮದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಜನರ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನೊಡಗಿಸ ಬಹುದೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಿರುವ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ರೈತರ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತಂದು ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದ ರೈತನ ನೀತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನಿಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ನುಳ್ಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು, ನಿಜ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಕಾಲವಿದೆ. ಈ ಕ್ಷಾಮ ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಮೊದಲು ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನುಮಾರು 60 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿದ್ದಾಗ, ನಾವುಗಳು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಂಗೂನಿನಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ತರಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚತುರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆಗ ನೇರವಾಗಿ ಜನರ ಕೂಗು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು ಜನ. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟ ಹಿಂದಿನ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರಿಗಿಂತ ಮೇಲೇರಿಹೋಗಿದೆ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸದಂತಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೇವನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾ ಮತ್ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನಾವು ಮಾಡಿರುವಷ್ಟು ಇನ್ನಾರಿಗಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರಡ್ಡಿ.—ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಜನ ರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು

ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹುಲ್ಲನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದೆ!

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ (ಒಳಾಡಳಿತ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವುದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯರಡ್ಡಿ.—ಕೌಡು ನಿಮಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಶ್ರಮದಿಂದ, ಯಾರ ಒಪ್ಪಿನಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಅದಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪಹಣಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ, ವರದಿಗಳು ಬಂದಿವೆ, ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಖಂಡಿತ ತಪ್ಪು. ಇದುವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗೆ, ಮಾಡಿರುವ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ಷಾಮವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಬಾಯಿಮಾಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂಜರಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಸೆಸ್‌ಗಳ ವಿಷಯ ನೋಡಿ ದರೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಿಂತಲೂ ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಖುಷಿ ಜಮಾನಿಗೆ ಎಕರೆಗೆ ಎರಡೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ, ತರೀ ಜಮಾನಿಗೆ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಇದೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೀಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೆರ್ರ್ ಸೆಸ್ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹೇರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅನ್ಯಾಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೆರ್ರ್ ಇರಾಖೆಯವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ವರದಿ ಬರುತ್ತಿದೆ! ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಲೇರಿಯಾ ಜಾಸ್ತಿ, ಆದರೆ ಈಗ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೋಕಡೆ ಮಲೇರಿಯಾ ಹಾವಳಿಯಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಟೈಫಾಯಡ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಟಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಊದುಬಿತ್ತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲ. ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಅಲ್ಲಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕ್ಷಯರೋಗ ಬಂದು ಅದು ಹರಡುವ ಸಂಭವವಿದೆ, ಅಸ್ವತ್ತಿಗಾದ ವರದಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೆರ್ರ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಲೇರಿಯಾ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ, ಜನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ ಯಾವ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆರ್ರ್ ಸೆಸ್ ವಿಧಿಸುವುದು ಒಹಳ ಅನ್ಯಾಯ! ಬಡ್ಡೆ

ಟ್ಟಿನ್ಲಿ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿದೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಈಗಲೇ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಬಾರದು. ಈಗಿನ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ — ಈ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹತೋಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ರೂಲ್ಸ್ ಕಾನೂನು ಇಂಥದಾವುದನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತಮನೆಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರದವರು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಚಿಕ್ಕ ಕಲೆ ಜನಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ಪ್ರಿಂಕ್ಲಿಂಗ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪರೈತರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಲ ಒದಗಿಸಲು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ನೀರಾವರಿ ಭಾವಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಪೂರೈಕೆಯೇ ನೀಡಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ. — ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿರುವ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಇಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್; ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಲ್ಲ. ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳು ಒಹಳ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾದ ಅರ್ಥ ಕೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ತಿಳಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ, ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ್ಲಿ ಖೋತಾಬಿದ್ದಿರುವುದು 157.33 ಲಕ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ತಾವು ರೈತಹಾಕಿ ಇಷ್ಟೇ ಖೋತಾ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾನು ಪರಿಣತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಾಂಬರಿಸದೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಒಂದು ರೇವಾಡೇವಿಯನ್ನು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಆತನಿಗೆ ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯದ ಆದಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಳಿತಾಯ ಅಥವಾ ಉಳಿತಾಯ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈ ವರ್ಷದ ಆದಾಯ ಅಥವಾ ವರಮಾನವೆಷ್ಟು ಬಂತು, ಅದರಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು

ನೋಡಿ, ಆಪದ್ವನಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಂತೆರೆ, ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಕಳೆದು, ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಗಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗಲೇ ನಾವು ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸಕ್ಕದ್ದು ಖೋತಾಬಿದ್ದಿರುವ ಮೊಬಲಗು; ಇದರಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ 157.33 ಲಕ್ಷ ಖೋತಾಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಖೋತಾ ಮೊಬಲಗು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಡಮೆಯಾಗತಕ್ಕದ್ದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಆದಳಿತವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ರೆವೆನ್ಯೂ 1544.28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ರಿಜರ್ವ್ ನಿಂದ ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಮೊಬಲಗನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ 385.00 ಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಂಟು ಬಂದಿದೆ. Extraordinary Receipts ಬಾಬಿನಿಂದ 21.86 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. Transfer from other funds ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಆಪದ್ವನದಿಂದ 111.11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಬೇಳುವ ಖೋತ ಕೇವಲ 157.33 ಲಕ್ಷ ಎಂಬುದಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೊಬಲಗಾಂಡಂ ಫುರಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ, ಎಂದರೆ, ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಖೋತಾ ಮೊಬಲಗಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಕ್ಕದ್ದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“The deficit shown under B above, i.e., Consolidated Fund, is arrived at after taking into account the various loans expected to be received from the Centre amounting to Rs. 403.30 lakhs as detailed before and a Public Loan of 200 lakhs.”

ಎಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಆಪದ್ವನದ ನಿಧಿಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಬಳಸದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಉಳಿತಾಯ ಅಥವಾ ಇಳಿತಾಯ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂದು ರೆಕಾರ್ಡಾರ ಹಾಕಿ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಆಪದ್ವನದ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಈ 111.11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು ? ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ನಾವು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಅಂದಾಜ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಆಗ ಅದರ ಕ್ಲೋಸಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲ್ಯೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಇಳಿತಾಯವೆಷ್ಟೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ತಾವು ತಿಳಿಸಿರುವ 157.33 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ನಮಗೆ ಖೋತಾ ಬೇಳುತ್ತದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ನಾವು 1947—48ರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಹಳೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದೇವೋ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ.)

ಆ ಕಛೆಯನ್ನೇ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಹಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾವು ರಿಜರ್ವ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಹಣ ಬಳಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ತಾವು ಬಳಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆಪದ್ವನವನ್ನು ಕೀಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಇಂದಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತುಂಬ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೀಡು ಮಾಡುವಂಥ ನೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ನೀವು ಈ ದಿವಸ ಆಪದ್ವನ ನಡೆಯಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ 111.11 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಾವು ತೋರಿಸಿರುವ 157.33 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಆಗುವ 268.44 ಲಕ್ಷ ನಮಗೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಖೋತಾನಿಧಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಜವಾದ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಪದೇ ಪದೇ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಲ ದೊರೆಯುವ ಸಂಭವವಿದೆ, ಅವರಿಂದ ನಾವು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಆ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಕೀಗೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬಲದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನನಗಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಕೀಗೆ ಸದಾ ಪಲ್ಲವಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗಂತೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ವೈಖರಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುನೋಡಿದರೆ ಆತನ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಶರೀರದಾರ್ಥ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಇರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದಿವಸ ನಾವು ನಮ್ಮ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯಗಳು ಹೇಗಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅಂದಾಜುಮಾಡಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ, ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ? ಇಂಥ ಹಿನ್ನೆಲೆಯುಳ್ಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೀಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೇವಲ ಅಭದ್ರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಮಗೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಈಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈಗ ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ 157.33 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ತಾವು ಹೆಚ್ಚುವರಾಗಿ ಮಾರ್ಗಗಳಾದರೂ ಯಾವುವು? ಈ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾವು ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೋಹಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಶೋಷಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಖೋತಾ ಸರಿತೂಗಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ಕೈಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಹೆರ್ರ್ ಸೆಸ್ಸಿನ

ಮೇಲೆ. ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹೆರ್ರ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ 3 ಲಕ್ಷ ವರಮಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ಕೊರೆಬಿದ್ದು 157.33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಭರ್ತಿಗಾಗಿ ಇಂಥ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅದರ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಭದ್ರತೆಯೆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಮ್ಮ ತಪ್ಪು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಇದು ತೀರ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೋಕಲ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕತಕ್ಕ ಬಾಬಿನ ಮೇಲೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಪಾಯಿಂತೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ತನ್ನೊಲಕ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹೆರ್ರ್ ಸೆಸ್ಸಿನಿಂದ ಬರುವ 3 ಲಕ್ಷಗಳನ್ನು ಇವಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ 8 ಲಕ್ಷಗಳಾದವು. ಕಡೆಯ ಐಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಚ್ಚಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರೈಸೆಸೆಸು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನವನ್ನು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪೌರಸಭೆಗಳು ಈ ಹೋಟಲುಗಳಿಗೆ ರೈಸೆಸೆಸು ಫೀಜನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಮಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕೀಗೆ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆದಾಯಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಾಬಿನ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಸರ್ಕಾರದವರೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಪೌರಸಭೆಗಳಿಗೆ ಲುಕ್ಸಾನಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಲುಕ್ಸಾನನ್ನೇ ಆಗ ಸರ್ಕಾರ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿದರೂ ಒದಗಬಹುದು. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣವಾಗಲಿ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂದಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠವಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪರಿಣತರು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡದೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೇ ನೋಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ತಾವು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿರುವ ಐಟನ್‌ಗಳಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು 12-13 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇರತಕ್ಕ ಆಲ್ಯುಸ್ಟ್ರಲ್ ಖೋತಾ ಭರ್ತಿಗಾಗಿ ಪೌರಸಭೆಗಳ ವರಮಾನದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ವಥಾ ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ, ತಾವು ಹೆಚ್ಚೋಲನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿಯೂ ಸುಮಾರು 40-50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದ್ದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಜಗೋಪಾಲಚಾರಿಯವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಈ ಬಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೊಸದೊಂದು ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಯಿಶೇ ತಾವೂ ಅದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರಲೇನೋ. ಇರಲಿ, ಆ ವಿಚಾರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೋಣ. ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಾ, ಅರು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮನಾಪರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರು-ಚಿನ್ನದಗಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು-ಮೈಸೂರು ಇತ್ಯಾದಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಖಾಸಗೀಫಾಹನ

ಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗಾಗಲೇ ರೋಡ್ ಸೆಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ 40-45 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಕಡೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೋಟಾರು ಮತ್ತು ಫೆಟೋಲ್ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ 40-50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ ಮಾಲಕರುಗಳ ಅವಸ್ಥೆಯೇನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಇಂಥ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಮಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಅನಿರೀಯ! ಆಗಿದೆ! ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೇ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರತಕ್ಕ 40-50 ಲಕ್ಷ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರುವುದು ತೀರ ಅಸಂಭವ. ಈ ಆದಾಯ ಬಹಳ ಕೃತಕವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಂದ ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಎಂಥ ಅಶ್ಚರ್ಯ! ನನಗೆ ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಸಿದ್ದಪೀರಪ್ಪ ನವರಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಪೂಜ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥವರೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಹೀಗೆ? ನಾನು ಬೇರೆ ಕಾಣೆ. ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಿರನ ಬೆರೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಸ್ಕೋರ್ ಪಾರ್ಕುಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ನೀಮಯಿಂದ ತರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಈ ಅಂಶಗಳೊಂದನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ ಒಂದೊಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೂ 40-50 ಬಸ್ಸುಗಳವರಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಗಂಟೆಗೊಂದು ಬಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೊರಟು ಮಾರಲಕರೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಂಚುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವಮಾಲಕರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಅವರ ದಿನ ಖರ್ಚು ಸಹ ಅನೇಕ ಬಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥದರಿಂದ ತಮಗೆ 40-50 ಲಕ್ಷ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿರುವುದು ಖಂಡಿತ ಬರಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲ, ಇಂಥ ಬಾಬಿಗಳಿಂದ ತಾವು ಆದಾಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವೇನಾದರೂ ಕೈಬಿಡುವಂತಿದ್ದರೆ ಆಗ ಆಗಬಹುದು. ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 6 ರೈಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮನಾಪಲಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಲ್ಲ ಒಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಿಮಗೆ ಆ 40-50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಲಾರದು. ಈ ದಿನ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆದಳಿತ್ಯದೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತವೆಂದು ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ರೈಲು ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ತಾವು ಈ ದಿವಸ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನೀತಿ ಬಹಳ ಕೃತಕವಾದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಒಂದು ಸಾಚಾ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಂಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣಸೂರು).—ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.—ತಾವು ಕೇಳತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು, ನಾನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದವರ

ಪೈಕಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಅಂತೂ ನಿಮಗೆ ಈ 40-50 ಲಕ್ಷವಂತೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ಹೀಗೆ ಈ ಮೂರು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳಿಂದಲೂ ತಮಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ 4 ಲಕ್ಷ, 3 ಲಕ್ಷ, 5 ಲಕ್ಷ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 12 ಲಕ್ಷಗಳು. ಇಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಹುಡುಕಿರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳು ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿವೆ. ತಾವು ಜಮೀನ್ದಾರನ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಸುಂಕವಿಧಿಸಲು ಅವನ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರೆ ತಾವು ಖಂಡಿತ ಹೀಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಜನರ ಮನೋಭಾವ ಎತ್ತಸಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆತನಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಆತನ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟ ತೀರ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ದುಃಖಕರವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೆ ರೈತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ದಿವಸ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅಂತೂ ಹೀಗೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವವರ ಕಣ್ಣುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾರ ಮೇಲೆ? "ಯಾರದೋ ಕಣ್ಣು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೋತನ ಮೇಲೆಯೇ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ—ಹಾಗೆ ಯಾರೇ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ರೈತನಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ತಾವು ಒಂದಾಣೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಒಂದಾಣೆ ಒಂಬತ್ತು ಕಾಸಿನ ತನಕ ರೂಪಾಯಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಈಗ ಪುನಃ ಕೊಸವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಒಂದಾಣೆ ಆರು ಕಾಸುಗಳ ಮತ್ತೊಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಹೆಲ್ಪ್ ಸೆಸ್ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತೆರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

2-30 P.M.

ಈಗಾಗಲೇ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದೆಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ಹೆಲ್ಪ್ ಸೆಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಜನರಿಗೆ ಈ ಹೊರೆ ಹೊರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣವಾಗಲಿ. ಒಂದು ಕಡೆಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲೆದೋರಿದೆಯೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಈ ಸೆಸ್ಸು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗಾದಿನವರ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗಾದಿನ ಜನರ ಮೇಲೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಈ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತತ್ವತಃ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಕೇವಲ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮೂರು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ, ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೇ, ಹಾಗೂ ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯವೇ ಒಂದು ತತ್ವವಲ್ಲ. ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಇಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ತೆರಿಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನಿರ್ದಾಂತವದು. ಶ್ರೀಮಾಣ್

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ.)

ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡರು ನಿನ್ನೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹಾರಿ ಬಂದರು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಆ ಹಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನಾ ಸರಿತೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಎಂಬ ಯಾವಾಗ ಆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು? ಅವೀಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಕಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಇದು ಮೂಲ ತತ್ವ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಅದು ಏತಕ್ಕೆ? ಕೇವಲ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ. ನಮಗಿರುವ ಅನೇಕ ಖರ್ಚು ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲಿ 3-4 ಬಾಬಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು, ನಿಮಗೆ ಈ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ನೀವೀಗ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಅದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ತತ್ವಶಃ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದಾದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಯಾವಾಗ ನೋಡಲಿ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ, ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕುತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಡಿವಂಥ ಮಾತುಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೇಳಿಪಡ ತಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳಗೃಹ ಸಿದ್ಧಮ್ಮ ನವರಿಗೂ ಕೋಶ ತಟ್ಟದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೇವಲ ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪೂಜ್ಯರಾದ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ರವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಪೂಜ್ಯರು, ಯೋಗ್ಯರು; ಆದರೆ ನಾವಿಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಆ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಮಾಡುವುದಾದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನಮಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ದುಡ್ಡು ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಂತೆ ಹಣಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡುವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನಾವು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನುವುದು ಏನೋ ಒಂದು ಕೃತಕವಾತಾ ವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪನಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ Development ಸ್ಕೀಮುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ 10-20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟ

ನಿಂದಲೇ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೇ ನಮಗಿಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದ ಯಾವುದೊಂದು ಪಂಕ್ತಿನೋಡಲಿ central assistance, central assistance ಕೇಂದ್ರ ಸಹಾಯ ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯೇ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ; ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಸಹಾಯ ಇಲ್ಲವೇ ಸಾಲ-ಹೀಗೆ ಸಹಾಯ, ಸಾಲ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗಂತೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಭಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಗೆ ಲೋಪಬಂಧಿತವೆಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲವಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಸಹಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ, ಚಿಂತಾವರ್ಣಿ ದೇಶಮುಖರವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಅನುಮಾನಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಾಗಿ ಚಾವಟಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳವರು ಅವರವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಬರಾಬಂಡಿತವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ನೈರೂಪವನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದೂ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂ ರವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅವರಂತೆಯೇ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂದು ಸುಧಾರಿಸಿಲ್ಲೇ ನಾಳೆ ಸುಧಾರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಳೆದ 9 ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ಕಾಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಧೈರ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೋ ಆ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೋ ಹನುಮಂತ ದೇವರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಭಕ್ತಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಶಕ್ತಿ ಕಾಣ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ಸ್, ಎಕಾನಮಿ ಮೆಷರ್ಸ್ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೇನೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ — ಒಂದು ಇರಾಖೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬಂದವಳ ಹಾಕುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಹೋದವರ್ಷ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆಯಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ. ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಬರುವ ವರ್ಷ ಇನ್ನೂ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟರಿಂದ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುವುದಾದರೂ ಕೇವಲ 6,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಬಹುಶಃ ನನಗಿನ್ನಿತುತದೆ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವನ್ನು ದೇಶದ ಮಿಕ್ಕ ಕಡೆಗಳಿಗೂ ತಂದು ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಇರತಕ್ಕ ಆರು routesಗಳನ್ನೇ ಪೂರ್ತಿ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ monopoly ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ನಿಮಗೆ ಈ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿ ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ತಮಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಪೂರ್ತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಿ. ಅದಿಲ್ಲದೆ, ಹೀಗೆ ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಅಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜಕವಾಗಿಲ್ಲ. 1952-53ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಯೇ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲೂ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಸಪ್ಲೈಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 7.1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 18 ಲಕ್ಷ, ಎಕ್ಸೈಸ್ ನಲ್ಲಿ 5.2 ಲಕ್ಷ, ಆರಣ್ಯಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ 6.7 ಲಕ್ಷ, ತೆರಿಗೆ ಗಳ ಮತ್ತು ಸುಂಕಗಳ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ 23 ಲಕ್ಷ, ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದುಡಿದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಬಂದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧ ಎರಪ್ಪ.—ಹೀಗೆ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡು ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೆ ಹೊರತು ನಷ್ಟ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್.—ಅದರೂ ನೀವು ನಡೆಸ ತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಷ್ಟವೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಇಳಿತಾಯವೇ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣದಿರುವಾಗ, ತಾವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರವು ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ತಳೆದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು ತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಮನೋಭಾವ ಹೋಗದೆ ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತ್ತ ನೌಕರರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರೂ ಸಂಬಳ ಕಡಮೆ, ಸಂಬಳ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಕಾಣ್ ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳವರಿಗೆ 20-25 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದೆ ನು ಕೆಲಸತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ನವರೇ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಪ, ಹಣ್ಣು ಕರುಳು ಕರಗುವುದು ಸಹಜ. ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇದೆ. ಡಿಕಂಟೋಲಿಂಗ್‌ನು ಮಾಡಿ, 23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ವರ್ಷವಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ? ತಮಗೇಕೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ ? ಈಗಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅದೇ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವರ್ಷ ಆಗಿಯೇಹೋಯಿತು. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಏನೋ ಕಟ್ಟು ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲವಲ್ಲ. ಈ ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಅಭದ್ರತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಕೂಡದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರಿಂದ ಜನಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರಣೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಯಾರು. ಜನರಿಂದ

ಏನು ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಕಡಮೆ ಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು; ದೇಶದಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಧಿಕ ದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1953ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರಿಕೆಯಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರೇ ಕೆಲವು ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಏನೇನು ವಿಷಯಗಳು ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಇನ್ನಾವ ಆಶೆಯಿಂದರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ವಿಶೇಷಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇ ಗೌಡರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಲಾಲತೆಯಿಂದ ಒಳಜಗಳ ಗಳುಂಟಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ಮಾತಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಸತ್ತ, ನಿರ್ಜೀವ ಪಕ್ಷವಲ್ಲ. ಜೀವಂತ ಪಕ್ಷ ಅದು; ಪ್ರಗತಿ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪಕ್ಷ; ಪ್ರಗತಿ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳಿರುವುದೂ ಸಹಜ; ಆದರೂ ಇಂಥ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಗಳು ಕೆಲವು ದೂರದಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಕೈ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹಕಾರ ನೀಡದಿರಲು ಈ ತರದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತರದೋರಿ ಒಡಕುಹುಟ್ಟಿ ತಮಗೇನಾದರೂ ಲಾಭ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ಕಾದು ಕೂತಿದ್ದರೆ, ಒಣಮರಕ್ಕೆ ಗಿಣಿ ಕಾದಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, 1930ರಿಂದ 1946ರ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಬಹಳ ನಮ್ಮದಿಯಾಗಿದ್ದಕಾಲ, 1946 ರಿಂದ 1953ರ ವರೆಗಿನ ಕಾಲ— "it is a period of wild extravagance and indiscriminate taxation" ಎಂದು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ 1930 ರಿಂದ 1946ರ ವರೆಗೆ ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಗ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳು ಮುನ್ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಮುಂದೆ ದೇಶವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪುನರ್ರಚಿಸಬೇಕು, ಈ ದೇಶದ ಅಗತ್ಯ ಕೃತಿಪ್ರತ್ಯ ವರ್ಷಗಳಮೇಲೆ ಏನಿರುತ್ತದೆ, ಕಾಲ ಶತಮಾನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವರೀತಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲದೆ ಮುಂಗಾವಿಗಳಾಗಿ ಆ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದದ್ದೇ ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ಬಂದಿರು ವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. 1930ರಿಂದ 1946ರ ವರೆಗೆ ಕೂಡಿದ್ದ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 1946ರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಾಂಚಾರ್ಪಣ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಬರುತ್ತಿರ ಲಿಲ್ಲ. 1939ರಿಂದ 1946 ಎಂದರೆ ಮಹಾಯುದ್ಧ

* Asterisk indicates that the speech has not been revised by the Member concerned.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಫುಟ್ನಾಬಿ.)

ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ; ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಉದ್ಯಮ, ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಕೊಂಡರೂ ಒಂದಕ್ಕಿರದಷ್ಟು ಆದಾಯ ಎದ್ದಾಗ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನೆ ಕೂಡಿಸುವ ಬದಲು ಆ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಲಕ್ಷವಳಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನೋ ಹೊನ್ನೆಮರಡು ಯೋಜನೆಯನ್ನೋ ಕೈಕೊಂಡು ಮುಗಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು 'central aid, central aid, ಎಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ನುಡುಗಲನ್ನು ಕೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲರಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾವು !

1940 ರಿಂದ 1946ನೆಯ ಇಸವಿಯವರೆಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ. ಕಡಮೆ ಒರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇರಾದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಈಗ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ದುರವಸ್ಥೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದಲೂ ವಿವೇಕದಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚೋ ಏನೋ ಎಂದರೆ, ಈ ಪದ unparliamentary ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ—ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

1946ರಿಂದ 1952ರ ವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ 'wild and extravagant expenditure' ಮಾಡಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು. ಇದೊಂದು wild allegation ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. There is absolutely no truth in it. ಹಿಂದೆ 300 ಆಸ್ತತ್ಯಗಳಿದ್ದವು, ಇವಕ್ಕೆ 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈಗ 500 ಆಸ್ತತ್ಯಗಳಿವೆ, ಇವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ 1946ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದೇ ಕಷ್ಟ ದೇಶಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. 300 ಆಸ್ತತ್ಯಗಳಿಗೆ 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ. ಹಿಂದೆ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ಅದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ 48 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಅಂದರೆ, ನಾಲ್ಕರಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಜನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಿ. ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನಾ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ 350 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ 1,005 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅದರೂ ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1947ರಲ್ಲಿ ಖಜಾನೆ ತುಂಬಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿ ಹೋಗುವಾಗ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ತಿಂದದ್ದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿಬಿಟ್ಟೂ ಹೋದರು. 1—1—1947ನೆಯ ತಾರೀಖು ಎಂದರೆ, ಸರ್ವೆಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ಗಾಬರಿ! ಏಕೆಂದರೆ 1953ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೌಕರಿಯಿಂದ ಅರ್ಜಿ ಬಂದರೂ ಕೂಡ 'ನನ್ನ ಸಂಬಳವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, 1—1—47ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಿ' ಎಂದು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ಹೋಗುವಾಗ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ 2½ಯಿಂದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಹೊರಸಿಹೋದಿರಿ. ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಿದ್ದಪ್ಪ (ಚನ್ನಗಿರಿ).—1947ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿದಾಗ, ಕೆಲವು ದುಂದು ಖರ್ಚು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಕಂಡಾಗ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದ ಕೆಲವು ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿದಿರಿ; ಆಗ ಇದನ್ನೂ ಏಕೆ ವಜಾಮಾಡಲಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಫುಟ್ನಾಬಿ.—ಇದಕ್ಕೆ ಜವಾಬನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಮಾಡಿದರೂ ನಮಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಭಾವನೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು, ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಅವರಂತೆ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುವರು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೆಡುವ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಕಾಣಬಹುದು.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಗಾಗಿ ಯೇ 8 ಕೋಟಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 1946-47ರಲ್ಲಿ ಷೆಡ್‌ಫೆ ಮೊಬಲಗು 32 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ಈಗ 52 ಲಕ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭಯ ನಮಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಚೆಗೆ ಷೆಡ್‌ಫೆ ರೂಲ್ಸ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು 15 ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗೆ 15 ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳವೆಂದರೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ! ಹಿಂದಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದಿದ್ದರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾವು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ, ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು 'ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೇ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಮಗೊಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಏನೋ ಇದೆ' ಎಂದು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನುಗ್ಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬಾರದು. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಸಭೆಯೂ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕನಿಧಿಯೂ ಯಾವ ಮುಖ್ಯಕಾನೂನುಗಳನ್ನೂ ವಿಧಾಯಕಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಸುಧಾರಣೆ

ಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಹಗೀರಿ, ಇನಾಮತಿ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ಮಸೂದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಇನ್ನೇನು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಜಮೀನು ಸುಧಾರಣೆ: ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಹೈದರಾಬಾದಿನವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿವೆ, ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಪವರ್ ಡೈರೆಕ್ಟೋರೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣಮಾಡುವಾಗ ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಭದ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಏಳುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಈ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಬರುವ ನಿವ್ವಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಹೆಜ್ಜೆ ಪವರ್ ಡೈರೆಕ್ಟೋರೇಟ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರಾಭವನ್ನಾದರೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಕೈಬಿಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಹೋದ ವರ್ಷ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಮೋತಾ ನಿರ್ಣಯದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಪಾತನಾದತ್ತಾ, ರಾಜಕೀಯ ವೇತನಗಳು, ಎಂದರೆ, Political Pensions ಕೂಡ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ವರ್ಷದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ೨ ಲಕ್ಷ ೨೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರೂಲಿಂಗ್ ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಗಳ ವಂಶದವರಿಗೆ ವೇತನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು. ಇದು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮರಾಮತ್ ಅಥವಾ ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರ. ರಸ್ತೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕು. ಜನರಿಗೆ ಧೂಳಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ರಸ್ತೆಯ ಧೂಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಡಾಡುವ ಪಾಹನಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಸ್ಸು ಕಾರುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿ ನುಮ್ಮನೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜನಕ್ಕೆ ಕಾರುಗಳ ಧೂಳು ಕಾಡಿಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಧೂಳಿನಿಂದ ಕದ್ದುಹೋಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಒರ್ಬರೂ ಹೆದರದೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ರಸ್ತೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಗಮನ ಕೊಡಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಸರ್ಕಾರಿ ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ತಾವು ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿ ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇತರ ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ, ಯಾವ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದರೂ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ನೌಕರರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲ ಹೋದರೆಂದು ಅಲ್ಲ ಕೇಳಿದರೆ, ಕಾಫಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವರ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಚೋಲಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಕೆಳಗಡೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು, ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು ಹತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಐದೊಮ್ಮೆಯವರೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದಿನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿದರೂ ಯಾವ ವಿಚಾರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದರೋ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದ್ದು, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿದ್ದು. ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಪ್ಪಿಕರವಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಮನಗರ, ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿಮೂರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಂಡವನ್ನು ಸರಬರಾಯಿಮಾಡುವ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಅವರ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೋ ಅಲ್ಲ ಹೆಂಡವನ್ನಿಳಿಸಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೂ ಒಂದೇ, ತರದೇಯಾದರೂ ಒಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಅನುಭವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ—ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟೆ illicit distillation ಇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅರ್ಥನೀತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಆಪಾದನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ; ಜನರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯಕೂಡ ಕಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಸಿಟ್ಟುಹೋಗುವಂಥ ಲಕರಗಳನ್ನು ಕಾಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಫುಟ್ನಾಸ್ವಾಮಿ.)

ಅರೋಗ್ಯ ತುಂಬ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಆರ್ಥನೀತಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವೇ ಅಥವಾ ಅನಾನುಕೂಲವೆ, ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಪೂರ್ತಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ, ಹಾಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುನುಕೂಲವಿದ್ದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

3 P.M.

ಹಿಂದಿನ ಮನೋಭಾವವನ್ನೇ ನಾವು ಇಂದೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದು ಜಯಪ್ರದವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಗದೆ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೇನೋ ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದದ್ದೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಇದು ಜಯಪ್ರದವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ತಾವು 'ಇದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಾವು ಈ ಕೂಸರೇ ಈ ಪಾಸರಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವಂಥವರು ಕೆಲವೊಂದು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅವರಿಂದ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ. ಹಾಗೆ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆಗ, ಬೇಕಾದರೆ, ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪುನಃಪರಿಶೀಲನೆ ಈಗ ಕಾಲಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—It is against the Constitution.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಫುಟ್ನಾಸ್ವಾಮಿ.—ಅಂತಹ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳೂ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದು.

ಇನ್ನು ಸಂಸತ್ತಿಪ್ರಸಾರದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕರು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಾಬಿನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಲೆಚೆರಿಸಿ ಶಾಖೆಗೆ ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾದುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ವಿಷತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for Lunch and meet again at 3-35.

The House adjourned at Two Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Thirty-five Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪೋರಣ್ಣಗೌಡ (ಬೇಲೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವು ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಕೆಲವರು ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಬಹಳವಾಗಿ ಖೋತಾಬಿದ್ದಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊರತು ಅವರೇನೂ ರಚನಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೊಂದುವೇಳೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ್ಯೂ ನಾನು ಅದರ ಸಲಹೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಂಥ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನೇನೂ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖೋತಾ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟು ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಖೋತಾ ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೆಂಬುದು ಒಂದು ಸಂಸಾರ ಇದ್ದುಹಾಗೆ. ಆ ಸಂಸಾರದ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವೇನು, ಆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳೇನು, ಯಾವ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಯಜಮಾನನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು. ಅದರಂತೆಯೇ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೂ ಸಹ. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ವರ್ಷದ ಆದಾಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಖರ್ಚುಗಳು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿದ್ದು, ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ಕಡಮೆಬಿದ್ದರೆ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದು ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಹೊರತು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿದೆ? 'ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಕದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವು, ಸರ್ಕಾರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಕೈಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಅವರು ಬಹಳ ದುಬಾರಿಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಈ ದಿವಸ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಖೋತಾ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತು' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಎದುರಾಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಆಡಳಿತ ಜವಾಬ್ದಾರಿರಹಿತವಾದುದಾಗಿತ್ತು; ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಜನತೆಗೆ ಪೂರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನೂ ಹೋಲಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ, ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು

ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವೈದ್ಯಕಸಹಾಯ, ನಿರಾಪರಿ ಕಾಂಗಾರಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮದಾಹುರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಜನರಿಗೆ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಆ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಳಗಿನವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಯೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ.

ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಯ ಹಣವನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟಿರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪಾಯಶಃ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಅಧೀನ ಮಾಡಿರುವುದು ನನಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ನವ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರವರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಾಬು ಒಂದರಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟೋ ವರಮಾನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಮೆಬೆಲೆಯ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪ್ ಫೇಜರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಪಾರ್ಸನ್‌ರಾಪ್‌ಪಿ, ಎಲ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ಕಡಮೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪನ್ನು ಹಾಕಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಇರಾಖೆಯ ಮೇಲಾದಳವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇ ನೇಮಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ತಾವು ಈ ಇರಾಖೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನೂರಾರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವಂಥ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಇದರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ನಿನ ಸಹ ಪಾಸಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹಲಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಫೀಜ್ ರೂಪವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ಹತ್ತಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಬಾಬನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈತಪ್ಪಿಸಿ, ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು

3-4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಂತೆ ನೇಮಕಮಾಡಿ, ಈ ಬಾಬನ್ನು ತಾವು ದುರಸ್ತಿಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಒಂದರಿಂದಲೇ ಸುಮಾರು 20-30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಾವು ವಿಶೇಷ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಉಂಟು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೇ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿದಾಗಲೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಧಿಕವಾಗದೆ, ಅಗುತ್ತಿರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ವೆಚ್ಚಮಾತ್ರ ವರ್ಷವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ ಈ ಬಾಬನ್ನು ತಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಈಗಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗದಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಅನೇಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟ್‌ಗಳ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ, ಕಾಲಗೊಳ್ಳುವ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆದಾಯವೆಲ್ಲ ಬರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಖರ್ಚುಗೂ ಕೂಡ ಸುಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ, ಅವರಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ನಡೆಯದೆ ಇದ್ದರೂ, ಈಗ ಅವರಿಗೆ ದಂಡದ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಫೇಜನ್ನು ಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಹಣವನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ನವ್ಯತ್ರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ, ಎಂದರೆ, ಫೇಜ್ ಆಗಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು, ಅವರ ಸರ್ವಿಸ್ ಮುಗಿದು 2-3 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ನವ್ಯತ್ರಿಗೊಳಿಸದೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭದ್ರಾಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನವ್ಯತ್ರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮನೆ ಅವರಿಗಲ್ಲ 2-3 ವರ್ಷಗಳ ಜೀವದಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂಥದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಾವು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕೊಡಬಾರದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಈ service extension ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾವು ಇದನ್ನು ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ತೀರ ಅನ್ಯಾಯ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಕೂಡಲೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದಲೂ ಸಹ ತಾವು ಹಣವನ್ನು ಮಿಗಿತಾಯಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ದರ್ಜೆಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ನವರಿಗೆ 1,400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರೇಡಿನ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಸೀನಿಯರ್ ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಗಳಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರೇಡಿನ ಸಂಬಳವಿರತಕ್ಕದ್ದು ಪೂರಾ ಏರುಪೇರಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವು ಜನ ಜೂನಿಯರ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಬೋರಣ್ಣ ಗೌಡ.)

ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ., ಎ.ಎಸ್.ಪಿ.ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಗ್ರೇಡು ಸಿಕ್ಕಿ ಸೀನಿಯರ್ ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಹುದ್ದೆ ದೊರೆಯದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅಂಥವರಿಗಲ್ಲ ಕೇವಲ ನಿರಾಶೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಇದು ಪೂರಾ ಅಡಚಣೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಕೆಲವು ಜೂನಿಯರ್ ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಒಂದುಕಡೆ 1,500 ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಸೀನಿಯರ್ ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಅವರ ಕೈಕೆಳಗಿದ್ದುಕೊಂಡು 500 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ತೀರ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ತಾವು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ದರ್ಜೆಗೂ ಮತ್ತು ಡಿ.ಎಸ್.ಪಿ.ಗಳ ದರ್ಜೆಗೂ ಹೀಗೆ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಮಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ತಾವು ರೀ ಆರ್ಗನೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಮಿಷ್ಯಾವಂತರಾದ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾಣ್ವೆಬಲ್ಲರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅಮಿಷ್ಯಾವಂತರನ್ನು ದಿನ ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಮೆಮಾಡಿ, ಸರಿಯಾದ ವಿಧ್ಯಾರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರನ್ನೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಮಗಿಗ ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅದ್ಯಾರಿ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈಗ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಸುವುದು ಒಂದು ಗೃಹಕ್ಕೆಗಾರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಮುನ್ನ ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಈ ಇಲ್ಲಿನಿಟ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ತಯಾರಿ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಡ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಉದ್ವಾರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಗಿರತಕ್ಕವರೂ, ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುವಂಥವರೂ ಈ ಅಬೋಲ್ಯ ವರ್ತನೆಗೆ ಬಿದ್ದು ತಾವೂ ಕುಡಿದು ಇತರರಿಗೂ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಉಂಟು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಗೆ ಇದರ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರುಹೂತೂ ಎಂದರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ, ಕುಡಿಯತಕ್ಕಂಥ ವರೆ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಂದ ಆ ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು? ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೋ ಅಥವಾ ಕುಡಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರತಕ್ಕ ಮತ್ತಾರನ್ನೋ ಕುಡಿತ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಪಾನೀಯವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಇಂಥ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆ ಪಾನನಿರೋಧ ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪಿರವಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ತಪ್ಪಿರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ

ಪಾನನಿರೋಧ ಪದ್ಧತಿಯು ಪೂರಾ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಅನುಮಾನವುಳ್ಳವರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿ. ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ನಾನು ಮಂಗಳೂರು, ದಾವಣಗೆರೆ, ಸೇಲಂ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ವೇಷವನ್ನೂ ಸಹ ಬದರಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಡೆ ಈ ಪರಾಬು ಸೇವನೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತರ ಹಾವಳಿಯೇ ಹೊರತು ಬಡವರಲ್ಲ.

ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ತಾವು ವಸೂಲಿಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೂಪ ದೋಷಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅಫೀಸರುಗಳ ವರ್ತನೆಯೆಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದಾಯ ಕಡಮೆಬರುತ್ತಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ, ತಾವಿಗ ನಿರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಐದಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಯೇ, ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಾವು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಬೋರ್ಡವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಾರಿ ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗತಾನೆ ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಈ ಹೆಲ್ಪ್ ಸೆಸ್, ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಸ್ಸುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಹೋಟಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಫೀ ವಿಧಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಸಾಧುವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಪುಟೋಲಿಸಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವವರೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡವರು, ಧನಿಕರು. ಆದರೆ ಹೋಟಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರು, ಕೋರ್ವು ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಬಂದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೋಟಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೋಟಲುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಆ ಬಡಜನಗಳಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ ಇವುಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ಕಾಫಿಗೆ ಸೆಂಟರ್ ಕಾಫಿಬೋರ್ಡ್ ಎಂದಿದ್ದು, ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಫ್ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮೇಲೆ ಏಲಕ್ಕಿ ಏಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಅದಕ್ಕಿಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆರೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಯೂ ಏಲಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕದೆ, ಏಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಂದಲ್ಲಗೆ ಸಾಗಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಭೂಕಂದಾಯ

ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಿದೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿವರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಕರೆಗೆ 1½ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರುಗಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಆದಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕ್ಷುಪ್ತವಾದ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಯೋಜನೆ.

ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗಿರತಕ್ಕ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿಸಿ, ಇನ್ನು ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಎಂದು ಯಾವ ಗಾಬರಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಖೋತಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಸುತ್ರೆಗೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಖೋತಾ ಇರುವುದಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಇದೆ it is in a state of bankruptcy ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಬಾಯಿಗೆ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹತ್ತೂರ್ವಕಣಿಗೆ ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಈ ಅನೇಖ್ಯಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದ ರಾಗಾಯಿತು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೋ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಬಂದಕೂಡಲೆ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ದೇಶದ ಜನತೆಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದರು; ಜನರ ಲಗತ್ತಾದ ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಆಗ ಎಷ್ಟು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದರೋ ಈಗ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟೂ ಅಪಕೀರ್ತಿಗೊಳಗಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರೆನಾಡೆಲ್ಲಾ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ. ಮರೆನಾಡಿನಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಬತ್ತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲಾದರೂ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ನಾವು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಜೀವಂತರಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯನು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಹತೋಟಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರೂ ಸಹ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ತೆಗೆದರು; ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಲಿ ಹತೋಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಪಟ್ಟಣದವರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿ ನೀತಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬಹುದು, ಅಷ್ಟೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರ

ಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧಿಗಳು. ಪಟ್ಟಣಗರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಿದೆ. ಅವರು ಎಂದೂ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಬೆಳೆದು ಜೀವಿಸುವವರಲ್ಲ. ಇತರರು ಬೆಳೆದುದು ತಮಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎನ್ನುವವರು ಅವರು. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗಿರುವ ಅನೇಕ ಕಿರುಕುಳಗಳು ತಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ 35 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಗ್ಗಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಟ್ರೋಲನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೆ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟುಮೊತ್ತ ಮಾತನಾಡಿದ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಿತ್ರರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಟೀಕಿಸುವುದರೊಳಗೇ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊತ್ತ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಅವರು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ. ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಹೊರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಈ ಅನೇಖ್ಯಯ ಸದಸ್ಯರು 100 ಜನರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈಗ ಅತ್ಯಂತ ಕಡೆಯಿಂದ 10-12 ಜನರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಬರೀ ಟೀಕಿಸುವುದಾಗಿಯೇ ಹೊರತು, ಯಾವ ತರದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಖೋತಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಈ ಖೋತಾವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ! ಇಂಥ ಟೀಕೆಗಳಿಂದ ಏನೂ ಸಾಧಿಸದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುನ್ನೂರ ಶಕ್ತಿಣ ಸಮಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು ಸುತ್ರೆಗೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯ; ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರೂ ಹಿಂದೆ ಟೀಕಿಸಿದ್ದರು ಇದೇನೋ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಪಾಳಾದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೊಬ್ಬರು ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಚಾರ ಅರ್ಗನೈಜರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ 75,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಅರ್ಗನೈಜರ್ ಅವನತ್ಯಕ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಡಲು ಇದನ್ನು ವಿಧ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೇ ವಹಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ಈ ಮುನ್ನೂರ ಶಕ್ತಿಣ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿರಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಪಾಠಶಾಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದೇ ನೆಂದರೆ, ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೂ ಒಬ್ಬರು ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರರು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೂ ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರುಗಳು ಒಂದೊಂದಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕಾಗುವ ಖರ್ಚು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಕಳಸದಲ್ಲಿ ಮಿಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾಳೆ 175 ಮೈಲಿಯಾಚೆ ಇರುವ ಚಳ್ಳಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಾನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೋಲಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು

(ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.)

ಜನ ದಿವಿಜ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ವಗೈರೆಗೆ 16,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ದಿವಿಜ್ ಅಫೀಸರುಗಳ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಎಗ್ನಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮೆಂಬರು. ನಾನು ಏನನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಗಳು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬರ್ಚುಗಳಂತೂ ವಿಪರೀತ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗರಟ್ಟನರವರು ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ. ಈಗರಟ್ಟನರವರು ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮಿಷಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕುದುರೆಗೆ ತಡಿ ಹಾಕಿ ಸವಾರನಿಲ್ಲದೆಯಿದ್ದರೆ ಕೇಗೋ ಹಾಗೆ !! ಬರೀ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಚಿಸಬಹುದು.

ಲಂಚೆನೋರದ ಇರಾಖೆಯಿದೆ; ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇರಾಖೆಯು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇನಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೌಕರರುಗಳನ್ನು ಶಿಸ್ತು ತಿದ್ದಿದರೆಯೇ ಹೊರತು, ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಿಸ್ತುತಿದ್ದಿಲ್ಲ. 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತಿನ್ನುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂರುಕಾಸು ತಿಂದರೂ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲೇ ಇರಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಅಥವಾ ಗುಮಾಸ್ತ, ಶಾನುಭೋಗ, ಪಜೀಲ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಪರಿವಾಯಿಲ್ಲ ಅನ್ನಬಹುದು. ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುರಾದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 14 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ದೆಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವು ಇರಾಖೆಯಿಂದ ಹೊರಗೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಅಲ್ಲ ಆಹಾರ ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದು? ಜಾಗೃತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪಂಪು ಬಂದಿದೆ. ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಇರಾಖೆಯವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಕಡೂರು, ತರೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೆಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

4 P.M.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಆಸೆ

ಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆ ಆಸೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯವಿದೆ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಎಕರೆಗೆ 25—30 ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಜಿಲ್ಲೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಹಾರಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು 'ಬನ್ನಿ ನಮ್ಮೊಡ ಸೇರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಕರ್ಣಾಟಕವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ, ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿರುವ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೆದರಬೇಕು, ಹಾಗೆ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಬೇಕು, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೇಯಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಡೂರು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ತರೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು ನೋಡಲಿ, ಬೇಕಾದರೆ ಪರದಿಸನ್ನು ತರಿಸಿ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರದಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಬಂದ: ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಏನು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿ, ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಕಂದಾಯ ಮಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು-ಅನುನೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿ ಅಷ್ಟು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಸ್ಯಾಗ ತಿಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, 1947ರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಬರ್ಚು ಬಾಬಿ ನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 1946—47ರಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಟುಸಕ್ಕೆ 130 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚುಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ 390 ಲಕ್ಷ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಕ್ಕೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರು, ಮುಖ್ಯರಾದ ಒಬ್ಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವವರು, ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸದೇಯಿರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬರ್ಚು ಬಾಬಿಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ

ನುಮ್ಮನೆ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಇಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆ ಚೆಂಡು ವೃಥಾ ಅಕ್ಷೇಪಣೆಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇಳಿತಾಯ ಬಡ್ಡೆ ಆಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾದ, ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಐದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಹರಿಜನರು. ಹಿಂದಿನ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಇವರು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಸಾಕದು. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ 40 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಬರಿಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹರಿಜನರು ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ, ಅವರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವವರೆಗೆ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಎಲ್ಲ ಹೋದರೂ ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಯಲ್ಲೇ ಟಾಣಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಂಡಿತ ನೆಹರು ಮುಂತಾದ ನಾಯಕರಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹರಿಜನರನ್ನು ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವವರೆಗೂ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಂಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹರಿಜನರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಇವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ 'ಗೋ ಮೋ' ಪ್ರದರ್ಶನ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಮಾನುಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ತೊಂದರೆಗಳು ಬಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಾಪಸುಕೊಡಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಜಮಾನುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಯುರೇಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಕ್ಯುರೇಟ್ ಆಗತಕ್ಕ ಜಮಾನುಗಳು ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೂ ಕೊಡುವರು. ಆ ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬೋಗರು ಊರಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರೇ ಅಡ್ಡಿಹಾಕಿ, ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಊರಿನ ಹತ್ತಿರ ಜಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಮನೆಕಟ್ಟಲು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯದ ದೇಶ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು

ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲೆಯೋ ಲೋಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದುದರಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಜನರು, ಆಹಾರವನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿದ್ದರೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ತುಂಬುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು 1952-53ರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆಹಾರ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಈಗಲೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ದಿನೇ ದಿನೇ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಹಿರಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹರಿಜನರ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ವಿಷಯಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದುವು. ಎಲ್ಲರೂ ಹರಿಜನ ಸಮ್ಮೇಳನವಾದರೆ ನೂರು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ದರಬಾಸ್ತಿ ಜಮಾನು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇರುವ ಜಮಾನುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರಿಯ ಅಧಿಕರ್ಣಾಳಿಕೆಗಳೇ ಕೊಡಲು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. 17-18 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ಜಮಾನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ. ಈಗ ಅನೇಕ ಹತ್ತಿರ ಐನೂರು ರಿಂದ ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ಜಮಾನು. ಆದರೆ ಅಧಿಕರ್ಣಾಳಿಕೆಗೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಬಡಾವಣೆಗೆ ಐದು ಎಕರೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರೆ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಚೇರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ, ಸರ್ಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಅಮೀನ್ ತರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಗೋಮಾಳಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಬಡ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಚೇರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ನುಮ್ಮನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಜಮಾನು ನಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಐದರಿಂದ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮಾನು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಮೀನು ಬಂದರೆ, ಎರಡೆ ಕರೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರಕರೆ ಏತ್ತು ಹಾಕಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರವಿರಬಾರದು. ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅಂತರವಿರತದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ದೇಶ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ ಐನೂರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಎಕರೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಜಮಾನು ಅಥವಾ ಗೋಮಾಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜಮಾನು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಜಮಾನು ಇರುವುದನ್ನು ಜಮಾನಿಲ್ಲದ ಬಡವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ವ್ಯವಸಾಯ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಥವಾ ಕಾರಣ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ದಿಗ್ಭಿಕ್ಷೆಯ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಯೂನಿಟ್‌ಗೆ ಆಧಾರವಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಒಂದಾಣಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ರೈತರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದು ರೈತರಿಂದ. ಅದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಮೊದಲು

(ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ.)

ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ! ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಪಂಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ದೀಪಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ, ನೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ದೀಪಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ, ಇದರಿಂದ ಪ್ರಮಾದವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಳಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಶತ್ರುಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೊದಗಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸುಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ತಾವು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವೇನು ಈ 3-4 ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಬಡ ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಮೇಲೂ, ಗ್ರಾಮಿನವಾಸಿಗಳಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯವರ ಮೇಲೂ ಏಳುವಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಹೆರಾಸೆಸ್ ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೆಸ್ ಮತ್ತು ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಸೆಸ್ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಡವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರನ್ನೂ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಗೊಡುಮಾಡುವಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Licensing of hotels ಬಾಬಿನಿಂದ ತಾವು 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಹಾಗೆ ಈ ಹೋಟಲುಗಳಿಗೆ ರೈಸೆನ್ಸನಾಕೊಡುವ ಬದಲು ಆ ಹೋಟಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹರಾಜು ಹಾಕಿದರೆ ತಮಗೆ ಒಂದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇಂಥ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೋಡನ್ನೂ ಎಂದರೆ, ಬಳೇಬೇಟ್, ಕೆಂಪೇಗೌಡರೋಡ್ ಇಂಥವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ, ಹರಾಜು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಬರಿ ಹೊಟ್ಟೆಲುಗಳೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದೆ ಹೋಗಲಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ, ಎಡಕ್ಕೇ ತಿರುಗಲಿ, ಬಲಕ್ಕೇ ತಿರುಗಲಿ, ಹೀಗೆ ಎತ್ತಕಡೆ ಹೋದರೂ ಅತ್ತಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಹೊಟ್ಟೆಲು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿನ ಹೋಟೆಲುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಸಮಾರಂಭ ಕೋಟಿ ಈ ಒಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅರ್ಧಕೋಟಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ನಮಗೆ ಇವುಗಳ ಹರಾಜಿನಿಂದ 1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಇಂಥ ವರಮಾನವಿರತಕ್ಕ ಬಾಬಿಗೆ ತಾವು 4 ಲಕ್ಷ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದಿಷ್ಟು ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದೂ ಸಹ ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ರೈಸೆನ್ಸನು ಹಾಕಿ ಸುಂಕ ವಸೂಲಿಮಾಡಿ 40-50 ಲಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸಲು ತಾವು ಅಷ್ಟೇಕೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಾಪಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು

ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಹರಾಜುಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದು ಉತ್ತಮ. ಈ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಹಾವಳಿ ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಯಲ್ಲಾದರೋ ಜನರು ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಆತಂಕದಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಜಾಮಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಕಿಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ಬೆಳಗಿನ ಜಾಮಕ್ಕೇ ಎದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಟಿಕೆಟ್ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕ್ಯೂ ನಿಲ್ಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದರೂಹುದು. ಹೀಗೆ ಸಾರಾಂಗಿಸಿಂತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ತಾವು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವ ಬದಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಡಬೇಡಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ತಮಗೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕ್ಲಾಸಿ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು, ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ಕೆಲಸ ನಡೆಸಲು ಒಂದು ಸದವ ಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಈ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಾವು ಹಾಕಿ ಹರಿಜನ ಕಾರ್ಮಿಕಗಳನ್ನು ಬೇಗಬೇಗ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯಾಗಿ ನಾನು ಪಾನನಿರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗತಾನೆ ಕೆಲವು ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಪಾಲನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾಹಿನಿಯರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಕೋರಾರ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಬರಲಿ, ನಾನು ಧಾರೆಂಜ್ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇದು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆಂದು ರಾಜುವಾತುಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವ ಮುನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕುಡಿತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಜನರಿಗೆ ಹೆಂಡ ಕೊಡಿಸಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೆತ್ತುಕೊಂಡರೆಂಬ ಆಪಾದನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದು ಸರ್ವಥಾ ನ್ಯಾಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ತಮಗೇನೋ ಇದರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ದುಡಿದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ತಾವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಪಾನನಿರೋಧ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಬಡ ಸಂಸಾರಿಗಳು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಯಾರಿಗೋ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಬದವರಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ದುಡ್ಡು ದುಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕೆಲವರು ಕುಡಿದು ಸತ್ತುಕೊಳ್ಳಿರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಜನರು ಅದನ್ನು ಕುಡಿದು ಕೆಲವರು ಸತ್ತು ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನೀರೊಂದಿಗೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ದುರಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವವರು ಸತ್ತರೆ ರೇಷಂ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಆಗಲಾದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರ ಕಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ಕಡಮೆಯಾದೀತು, ನೆಟ್ಟಗಾದೀತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕದೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಪಾನನೀರೊಂದಿಗೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲರತಕ್ಕ 5 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇದನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅದರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಉಚಿತವಾದದ್ದೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಠಪೀಠಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದ ಗುಣ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಟೀಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ನಾನು ಬಡ್ಡಿಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು 1930ರಿಂದ 1947ರವರೆಗೂ ಇದೊಂದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಪೀರಿಯಡ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆ ಪೀರಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಕ್ಸ್‌ಪಾಯಿಟೇಷನ್ ಪೀರಿಯಡ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಚಳವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ವಾಕ್‌ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರೊಡನೆ ಸಂಚುನಡೆಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸುವರ್ಣವಲ್ಲ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಕಣ್ಗೆ ಸಾಗಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಅವರು ನಮಗೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಸಾಲವನ್ನು ಹೇರಿ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ತದನಂತರ ಪ್ರಪಂಚದ ಎರಡನೇ ಸಂಗ್ರಾಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಎಲ್ಲೋ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಯುದ್ಧ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಸರಬರಾಯಿಮಾಡಿ ದೇಶದ ಜನ ಒಂದೂ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ಈ ದಿವಸ ಅವರನ್ನೂ ಒರಗಿಸಿಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಆಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರದೇಶಾಭಿಮುಖ್ಯತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಯುದ್ಧದ ಕಡೆಗೇ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪಾಲುಮಾಡಿತು. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವೀದಿವಸ ಸುಮಾರು 120 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಭಂಗಾರವನ್ನು ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಅಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು ತಿನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ ನಮಗಿಲ್ಲ ಇಂದು ಇಂಥ ಕಷ್ಟಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವೇ? 1943ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ 125 ಕೋಟಿ ನಾಣ್ಯಗಳ ಕರೆನ್ಸಿಯಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಒಟ್ಟು ಹೋಗತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 1946ರಲ್ಲಿ ಈ ಕರೆನ್ಸಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಣ್ಯರೂಪದಿಂದ ನೋಟುಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಿ, ಭಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಕರೆನ್ಸಿಯನ್ನು 1,800 ಕೋಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಜನರ ಕೈಲದ ಅಹಾರವನ್ನು ಕನಿಡುಕೊಂಡು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಕೈಲಿಟ್ಟರು. ಬ್ರಿಟಿಷರಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ 30 ಲಕ್ಷ ಅವರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ನೆಪದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸುಮಾರು 2,000 ಕೋಟಿ ಕರೆನ್ಸಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಳಿದು ಹಾಕಿ ಬಂದಿರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವರನ್ನೂ ನಮಗೆ ಈಗ 600 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣದ ಪೈಕಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪೇಷನ್‌ಗೆ 250 ಕೋಟಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಆಗ ದರೋಡೆ 'ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರಾಯಿಟ್' ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ಆಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಕಣಜಗಳಲ್ಲವೂ ಬರಿವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯಿದ್ದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಆಹಾರವನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯ ಸೌಕರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಾವುನೋವುಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅಷ್ಟು ಶಿವಾಯಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದುದರಿಂದ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ? ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಯಾರಿಗೆತಾನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಈಗಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿಗೂ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ತನವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಾರದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಹೋದುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಯಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನೂ ಸಹ ಯುದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಸರಬರಾಜಿಗಾಗಿ ಅದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೀಮೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ನೂರಂಟು ಕಂಟ್ರೋಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಮತ್ತೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ.)

ಈ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಾಮಾನು ಸಲಕರಣೆಗಳಿಗೆ ಪರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳಲು ಅದಕ್ಕಿಗೇ ನಾವು ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ನೂರಾರು ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿ ನಲ್ಲ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಾಚಿಗೆಗೊಡುವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿನಾ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಹಣವನ್ನು ಒರ್ಬು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನೋ ಸಂಗ್ರಹಿಸಾಡಿ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೀಗಹಾಕಿ, ಅದನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿವೇಕ ಹೊಳೆಯದೆ ಹಾಗೆ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಹಣವನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಅದಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಜೋಗಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ತಯಾರಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸಾಲದ ಜೊತೆಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತಹ ಸಾಲ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಗಮನಿಸದೆ ಸಾಮಾನು ನಮ್ಮದು ಪೋತಾ ಒಡ್ಡೆಟ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾರತಾದ್ಯಂತವೂ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೀದಿವಸ ಕಬ್ಬಿಣದ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ತರಲು ನಮ್ಮ ಭಂಗಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮವುಳ್ಳ ಜನರೂ ಸಹ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಪಾರ್ಶ್ವಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನಿರ್ದೂರ ರೈತನಿಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಮೂರೈಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ರಾರಿ ಓಡಿಸುವುದು ಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ನುಮಾರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರಗಳಷ್ಟರ ಹಣವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ರಾರಿ ತಂದರೆ 6 ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ರೈತರು ನಡೆಸುವ ಉಪಕರಣಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಂದು ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಹೀಗೆ ನಡೆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗುವ ಸಂಭವಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದರ ನುಮಾರು ಆರು ಜನಗಳ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಆರು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಬಿಟ್ಟುಹಾಕಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ, ಕಲ್ಲು ಗೊಬ್ಬರ, ಮಣ್ಣು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇರುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ರಾರಿಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರು ವಿರಾಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದ್ದ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪುಹೋಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇದು ಇನ್ನೂ ಮುಂದು ವರಿಯುವುದಾದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಸರಬರಾ ಯಿಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹೊರಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತನ ಬಡತನವನ್ನು

ನೀಗತಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆತನ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಬಿಡುಹೋಗದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ವಿರಾಮವಿರುವ 3 ತಿಂಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಅದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ದಿವಸ ಜನರು ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದನ್ನೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಲ್ಲುಬೀಳುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹೊರದೇಶದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಮೊದಲ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಮಿರ್‌ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರುಮಾಡಲು ಒಂದು ಮೀರ್ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ 10-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಕೂಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಖಾದಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ತಾವು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಉಪಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನಶಕ್ತಿ ವಿನಾಶಗೊಳಿಸುವಂಥ, ವಿನಾಶಕಾರಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ದೂರ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನಬಲ, ಜನಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರದೂ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. 2-3 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಾದರೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗುವಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ತಾವು ಕಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು.

4-30 P.M.

ಮೂವತ್ತು ಇಂಚುಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮುನ್ನೂರು ಇಂಚುಗಳಷ್ಟು ಮಳೆ ಒಳಗುವ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ—ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ 20 ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಸೂರಬ ಪಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಜಮೀನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲರಬೇಕು, ಮಳೆಯ ಅನುಕೂಲತೆ, ನಾಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿದ್ದು ಭತ್ತದ ಪೈರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು—ಇಂಥ ಕಡೆ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆ ತೋರಿದರೆ ಅವನ್ನು ನಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಕೇವಲ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮರೆನಾಡಿನ ಅಡಕೆ ಬೇಸಾಯಗಾರರ ಚಿಂತಾ ಜನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸು

ತ್ತೇನೆ. ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಬೆಳೆಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬೆಳೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬರ್ಹವಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆವಲ ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಗೆ ಕಂದಾಯಹಂಕಿ ಅದನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆಲ್ಲ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಡಕೆ ಬೆಳೆಯ ಮಾರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಎಂದು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಯೋಚನಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಹತ್ತಿ, ಕಡಲೆ ಕಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸಾಯೋತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಂದ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಹೊರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಧಕ್ಕೆ ಮಾರಲು ವರ್ತಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಸಹಜ. ನಮ್ಮ ಅಡಕೆಯ ಬೆಳೆ ಹಾಗೆ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ವರ್ತಕರೇ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕರುಗಳಂತಿದ್ದು ಆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ರೈತನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಈ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬಂದಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದು ಹೋಗಿ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಣಕ್ಕೆ 30—35 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದ ಧಾರಣೆ 20 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿದುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರೈತರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಬಹಿರಂಗ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವವರು ದೂರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ 12 ಲಕ್ಷ ಪಲ್ಲ ಬತ್ತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪಟ್ಟಣದವರ ಸುಖವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೋ ಇದನ್ನು ವಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಅತನು ನೀವು ಕೇಳತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ದಿನಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ, ಅದರಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ರಾಧ ಬಂದರೂ ಆ ರಾಧವನ್ನು ರೈತನಿಗಾದರೂ ಕೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ; ಇಲ್ಲವೇ ಕೂಳ್ಳುವವರಿಗಾದರೂ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಇವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಿಂದಲೂ ಕಡಮೆ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು, ಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಕಡಮೆ ಧಾರಣೆ ಬಾರದಹೋದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಪೀರಪ್ಪ.—ಈ ಪ್ರಯೋಜನ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ತಿನ್ನುವವರಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ.—ಪಶು ಸಂಪತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಣಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶವಾದ ದಾವಣಗೆರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಅಕ್ಕನ್ನು ನಮ್ಮ ಮರನಾಡಿಗೆ ತಂದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮರನಾಡಿನ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಪಶು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ, ಈಗ ತಾವು ಕ್ಷಾಮ ತರದೋರಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 40—50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಹವಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳು ಆ ಜನರಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಅಗಿಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ಸೇವಾಧಿಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಈಗ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಈ ಸೇವಾಧಿಕಾರಿ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ತರಪೇತು ಹೊಂದಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ರಿಫಾರಮ್ ಕಮಿಷನರಿಂದ ಸಹ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಾದರೂ ಬಾಸ್ತಿಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳನ್ನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಅವು ಹೆಚ್ಚು ರಾಧದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್ (ಗಂಧಿನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಯು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಯೇ ಅಥವಾ ಸರ್ಪಸ್ ಬಡ್ಡಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮಗಳ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಮುಖ್ಯ. ಒಂದು welfare stateಗೆ ಇರಬೇಕಾದ planned economyಯ ತತ್ವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಅವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇಂದು ಬಡ್ಡಿಯು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿಯೇ ಆಗಿರಬಹುದು ; ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಪಸ್ ಬಡ್ಡಿಯೇ ಆಗಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಕಬೇಕಾದದ್ದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯ, ಸಂಚಾರ ಸೌಕರ್ಯಗಳು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆರೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಗೃಹವಸತಿ, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಹಾಗೂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್—ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜನಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗಮನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ದೇಶದ ಅಗುಲೋಗುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೃದುಮುಖವಾದ ದಲಾಭವಿದ್ದಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ 1946—47ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಹವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೂರರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯೇ ಈಸಾರಿ 53—54ಕ್ಕೆ ಡೀವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಬಾಬಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ವಿವರ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಜನಿಕರ ದೃಷ್ಟಿ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್.)

ಯಿಂದ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಆಹಾರದ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಜನರು ಮಾತನಾಡಿ ಆಹಾರದ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ವಾಸ್ತವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನರಿತು ನಾವು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿರುವುದೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನಗಳವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡೋಣ. ನೀವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ 1—1—1953ರ ವರೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡುಸಲ ದಂಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ (ಎ) ಕ್ಯಾಸ್ ಹೊಲ್ಡರುಗಳ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ರೂ. 1—2—7½ ಕಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ (ಬಿ) ಕ್ಯಾಸ್ ಹೊಲ್ಡರು ರೂ. 1-3-0 1/24 ಕಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 7 ಜನವರಿತಕ್ಕೂ ಒಂದು (A) ಕ್ಯಾಸ್ ಸಂಸಾರ ಮತ್ತು 9 ಜನವರಿತಕ್ಕೂ ಒಂದು (B) ಸಂಸಾರ ಸರಾಸರಿ 9—15—3 ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರವೇ ಬೆಂಗಳೂರು, ದಾವಣಗೆರೆ, ಕೆ.ಬಿ.ಎಫ್. ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 12½ ಲಕ್ಷ ಜನರು ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹೇಳಿದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟು ಜನರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವೇ 1,87,50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉತ್ತರದ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಕೇವಲ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಂಚುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸುಮಾರು 35 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿರಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಒಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ 52 ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಟ್ಟು 7,12,50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವೇ ತಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವುದಾದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಯ್ಯನವರ 160ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೀತ್ಯಾ, 1947-48ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದವರು 1,05,53,652 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1948—49ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇರಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಬ್ಸಿಡಿ 1,66,05,664 ರೂಪಾಯಿಗಳು. 1949-50ರಲ್ಲಿ 1,20,39,144 ರೂಪಾಯಿಗಳು. 1950-51ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆ—

86,09,078 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕದ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 5:47 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 36'09 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಬಹುದೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಈ ಆಹಾರದ ಕಂಟ್ರೋಲಿನಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನೀವೇ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಮದಾಗುವ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲಿನ landing cost ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೈ ಅಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ರೂ. 76—10—11, ಗೋಧಿಯ ಮೇಲೆ ರೂ. 54—1—10, ಮತ್ತು ಜೋಳದ ಮೇಲೆ ರೂ. 41—5—4 ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು 209ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ನಂದರ್ಬದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಗೋಧಿಯ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ನಷ್ಟವೇ ಇಲ್ಲ, ಜೋಳದ ಮೇಲೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೈದಲ್ಲೂ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅಮೇರಿಕ ಯಾವ ಯಾವ ಐಟಂಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಮದುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂಬುದನ್ನು 369ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 12 ಲಕ್ಷ ಪೈ ಭತ್ತವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಪೈ 1ಕ್ಕೆ 10 ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಧದ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, 1 ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷಗಳ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. Landing cost ಮೇಲೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವುದಾದರೆ, ಜೋಳದಿಂದ 48 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 68 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ತಮಗೆ ನಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೆಯೇ ತು. ಅಂದಮೇಲೆ, ಈಗ ನೀವು ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮಗೆ ಈ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ರಾಧದಾಯಕವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆನ್ನು ಬಹುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರ್ವಧಾ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಡ ಜನರ ಹಿತವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ. 'This Budget is the real reflection of the really poor people' ಎಂಬಂತೆ ಒಂದು ದೇಶದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇರಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ: ಈಗ ದೊರೆಯತಕ್ಕ 'ನ್ಯೂಟ್ರಿಷನ್ ಸ್ಯಾಂಡರ್ಡ್' ನಲ್ಲಿ ಜನ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?.....

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದೇಶ್ವರಪ್ಪ.—ನಾವು ರಾಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರ್ ಹೇಳಿದರು. ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ; ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಧವಾಗಿಲ್ಲ. 1952—53ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ವೆಂಕಟೇಶ್.—I stand always corrected. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ 2,600 ಕ್ಯಾಲೊರಿಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರ (nutrition) ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 10 ಔನ್ಸ್ ಅಕ್ಕಿ, 5 ಔನ್ಸ್ ಮಿಲೆಟ್, 8 ಔನ್ಸ್ ಹಾಲು, 3 ಔನ್ಸ್ ಪಲ್ಸಸ್, 10 ಔನ್ಸ್ ತರಕಾರಿ, 2 ಔನ್ಸ್ ಜಿಪ್ಸಂ, 2 ಔನ್ಸ್ ಹಣ್ಣುಗಳು ಸೇರಬೇಕು. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ 1936ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ರೂ. 35—10—6 ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ cost of living ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರ್ಚು ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ. ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ cost of living ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

ಜನವರಿ 1948	ರೂ.	273
,, 1949	,,	298
,, 1950	,,	305
,, 1951	,,	326
,, 1952	,,	351
,, 1953	,,	342
ಮಾರ್ಚ್ 1953	,,	346

ಹೀಗೆ ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗ ತಮ್ಮ ಆದಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತೆಗೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಧಾರಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ purchasing power ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ಖರ್ಚಿನ ಶೇಕಡಾವಾರು ನೋಡಿದರೆ—

ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ	53.5	underfed
Fuel and light	7.3	without bath
Clothing	13.8	insufficient
House rent	6.4	unhealthy quarters
Miscellaneous	19.3	no luxuries
	100.0	

1941—42ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸಿದ family budget ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ, family budgetನಲ್ಲಿ ರೂ 5—11—8 ಬೋಲತಾ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನ್ಯೂಟ್ರಿಷನ್ ವಜ್ಜದ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅಂಗ ಳೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 12—11—10 ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಾಗಲಿ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗಾಗಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಾಸರಿ 12—11—10 ಸಂಪಾದನೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಈಗಿನ cost of living ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟುಕಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಲೇಬರ್ ಶಾಖೆಯ cost of living index ಪ್ರಕಾರ 1936ರಲ್ಲಿ ಅಂಗಳಿಗೆ ರೂ 43—12—0 ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅಂಗಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 153—2—0 ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಸರಾಸರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ 3.4 ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ 4.12 ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಎಂಟು ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವನಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಜನ ಈಗಿನ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಎಫಿಷೆನ್ಸಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿತೂಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ರೋಜನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟು ಮೊದಲು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕು. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದರೆ safeguards ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳಿಗಿರುವುದು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿಳಂಬವು ವಿಷಯ: ignorance, poverty and disease. ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ from womb to the tomb ಜನರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಪ maternity benefits, children's free education, employment, free medical aid, old age and family pensions ಇವುಗಳು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಉಚಿತ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ 1092.70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ರೋಡ್ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ 3748.22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬಿನ್ಸಿಮಿಲ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಹಾಕಿದ ಬಂಡವಾಳ 45 ಲಕ್ಷ. 1943ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 84 ಲಕ್ಷ ಟಲರ್, 1948ರಲ್ಲಿ 94,65,279 ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ businesslike ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. Transport, Development of power, proper supply of material, mineral resources, technical personnel, market planning, rationalisation of processes, and production and distribution ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಕೂಲತೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ technical personnel ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ 1092.70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳದ ಮೇಲೆ ಇದರ ಎರಡರಷ್ಟು ಲಾಭ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಇದೇ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ವರಮಾನದಲ್ಲಿ 50% ಇದರಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು (ನಲಮಂಗಲ)— ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷಂ ಪ್ರತಿ ೨೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಸರ್ವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದು ತುಂಬ ಶುಭವೆನಿಸುವ ವಿಚಾರ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳ ಗೇಡನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ, ಅದೇ ಗ್ರೇಡುಗಳನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿರುವುದು ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಸಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ದಿವಸ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯಾದ ಹಿಂದೆ ಇಂಥ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 5 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಹಿಂದೂಮತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಹಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದೆಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರೂ ಕೂಡ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯುಂಟು. ಆದರೆ ತಾವು ಈಗ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಧಿಬೇಕೆಂದಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ವ್ಯಾಪಾರದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಅದು ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೇರಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಫಸ ಈಗ ಬೇರೆ ನೇರವಾಗಿ ಈ ಹೆಕ್ಟೇಸಸ್, ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತೆರಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಕಟ್ಟು ಈ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಬದಲು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಹೋಟೆಲಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ರೈಸರ್ಕಸ್ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಚು ಹಾಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನುಮಾರು 50—60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಒಂದು ಬಾಬಿನಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಅದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರಾಕರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೊದಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನೂಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಜಮೀನು ನಮ್ಮ ನೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ,

ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅನೇಕರಿಗೆ ಜಮೀನು ವುಡ್ಲಿ. ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ 10—200 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದು ಅವರು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ತೀರಾ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿರುವುದೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಜಮೀನಿರುವುದೂ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಜೋಡಿ, ಜಹಗೀರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಷಣ ವಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಜಮೀನ್ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಆದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನೇನೂ ಅಪಾರವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆದಾಯ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಬೇಗ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲೊಂದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ನಗರ ವಾಸಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಂಟ್ರೋಲುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ತಾವು ಕೇವಲ ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಾಗವಾಗಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಗರಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಉಪವಾಸವಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳತಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೋದರೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮುಸ್ಸುರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಕರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನ್ವರತೆಯನ್ನು ಬೇಗ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲದೆ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ನಲಮಂಗಲ, ಮಾಗಡಿ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ರಿಲೀಫ್ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ 4½ ಹೆಕ್ಟೇ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ತರೆಯಲು ಹಣವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವುದು ತುಂಬ ಶುಭವೆನಿಸುವುದು. ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಸರಬರಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಈ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಐದಾರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಒಂದು ರೈಲ್ವೆ ಕ್ಲಾಸಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಆಗದ ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತುಂಬ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾದರೂ ಏನಿವೆಯೋ ನನಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗದು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ-ಮಧುಗಿರಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸತ್ಯದಿಂದ ಬಡ್ಡೆ' ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆನು. ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟಷ್ಟನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚುವಾರಿಲ್ಲ ಕಡಮೆಯೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ದೂಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತೂಕ ಇರಬೇಕು. ನುಮ್ಮನೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಇದು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇಳೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಜರೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ನೀತಿಯಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ನೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಅದರ ರೀತಿಯನ್ನೆಲ್ಲೆ? ನಾವು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅನಕ್ಷ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಟ್ಟುನು ತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರವರೇ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ 14 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವರು ಆಗ ನಮಗೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ಗಿರಿಯನ್ನೇನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೇ? ಆಗಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನೇ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಾಭಿಮಾನ ಸಾಹೇಬರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರವರೂ ಯಾರೂ ಕೇಳದಿದ್ದನ್ನು ನೀನು ಕೇಳುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈಗಲಾದರೋ ನಮ್ಮವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆ! ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಜನರಿಗೆ ಉಳಲು ಎತ್ತುಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರಡೋಜ್ವಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ರೋಗಿಗಳಿಲ್ಲ ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದಂತೆ ತಿರುಗಾಡಲು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತಾನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಮಳೆಬೀಳಿರಲಿಲ್ಲ ಸಹ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದವು. ಆದರೂ ನಾವು ಎದೆಗುಂದದೆ ಕಟ್ಟಿದೆಯೆಂದ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಳಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾದರೂ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ತಾವು ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕೆ? ಹೀಗಿರ ವಾಗ ನುಮ್ಮನೆ ಇದೊಂದು ಡಿಸ್ಕಿಟಿ' ಬಡ್ಡೆ' ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಗೊಣಗಿ ಟ್ಟುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಸರ್ವಿಸಿಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರೈತರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ, ಬತ್ತನೆಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಾಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಿ ಪ್ರವಸಾಯಿಗಾರರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅಪಾರವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

'ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನಃ ಪಶುಃ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರ ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಉದಾರವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆ'ನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಬ್ಬರೇ ಕೋಟಿ ಖೋತಾ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕದ್ದೆನೂ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರವಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಜನರೂ ಒಂದು ಉತ್ತಮಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಅಧಿಕ, ನೈತಿಕ, ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಳಹದಿಯಾದ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನಃ ಪಶುಃ' ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡು, ಅಮೆರಿಕಾ, ಹಾಲೆಂಡು, ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡ್ಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 91 ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ 60 ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಅಭೋಗತಿಯಿಲ್ಲವಾದುದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯು ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಈಗ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮ ಜನತೆ ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಬಾಳಲೆಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನಿದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದರೆ ನನ್ನಿಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದನೇ? ನಾನು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬಂದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆನೇ ನಮಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟು, ನಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಇದು ನಮಗೆ ಎದೆಗುಂದದೆ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರಿಗಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಮನೆಮಠಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆಯೂ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು, ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕೋಟಿವನವರು ಮುಂದೆ ಬಂದಾರು ಎಂದು ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆ ಭರವಸೆಯೂ ನಮಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಸಾರವೆಂದರೆ ಬರೀ ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಓದಿರುವವರು, ಮುಂದುವರಿದಿರುವವರು ಮುಂದೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ, ಓದಿಲ್ಲದ ಮೂಢ ಜನರು ಅನೇಕವಾಗಿರುವ ಬಡಜನರ ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಹೋಗಬೇಕು. ಹೊಲೆಯರ ಬೀದಿಗೆ, ಮಹಮ್ಮದಿಯರ ಬೀದಿಗೆ, ಕುರುಬರ ಬೀದಿಗೆ, ಲಂಬಾಣಿಗರ ಕೇರಿ, ಹರಿಜನರ ಕೇರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕು. ಆಗ ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮುಗಳ ಹಿತವನ್ನೂ, ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೊಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ, ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾದದ್ದು. ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ 115 ಜನ ಬಿ. ಎ. ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಸಂಕಟವೇನೆಂದರೆ, ಗೆಜೆಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೃಷ್ಟಿನಿಧ್ಯ ಇದುವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತಕ್ಕೂ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅನರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಸಿವಿಲ್ ಡಿಸೆಂಬರ್ಟೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕುಪಾಲೀನಿನ ಅಮಲ್ದಾರರು, ಶೇಕ್‌ದಾರರವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತುಹೋಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೂ ತಲಪಿ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜಿಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಾವಿಗಳೂ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೆ, ಎಲ್ಲಾ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಒಂದು ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಅವೊಂದೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ.

ಹರಿಜನರ ಗಳಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲವಾದ ರೂಲ್‌ಗಳನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವೇನೋ ಸಾಧುವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಹಾರ ಕೊಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ತಿನ್ನುವಾಗ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಿಡಿದು ಕೊಂಡಂತೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮಹಜರ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕ್ಷಣ ಅದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟು ತಕ್ಷಣ ಮೊದಲೇ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅಂಥ ಮಹಜರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೇ! ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ವಹಜರು ನಡೆಸದೆ ಜಮೀನುಗಳಿರುವವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿಸುವ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಮದ್ಯಪಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೇಡು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“ಶುಕ: ಪಿಕೋ ಬಕಶ್ಚಿವ

ರಾವಣೋವಾನರ ಸ್ಥಿತಿ: ಕುಂಭಕರ್ಣಶ್ಚ

ಸಪ್ತಶತೇ ಮದ್ಯಲಕ್ಷಣಂ”

ಎಂದು ಏಳು ದುರ್ಗುಣಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ

ವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗೀಗ ಚೆಂಬು, ತಣಿಗೆಗಳನ್ನಾದರೂ ನೋಡುವಂತಾಗಿದೆ. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಹೆಂಡಿರ ಗುದ್ದಾಟ ತಪ್ಪಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿಗೂ ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ಹರಿಜನರು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರಿಂದ ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಸಾರಾಯ ಇಳಿಸುವುದು ಜಾಸಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬುದು. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಹರಿಜನರು ಮಾತ್ರ ತಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡನ್ನರಾದ ಕೆಲವು ಜನರು ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಬಡಹಂಜನರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ಬೆಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕುವ ಗೋವು—ಬನವಣ್ಣ ನನ್ನು ಪಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡದೆಂದು ಕಾನೂನನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಅದಿನ್ನೂ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇನ್ನೂ ಗೋವುಗಳ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾನೂನಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ತಮಗದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳ ನಡೆದು ಅವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇನು ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು, ಅವರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನೇ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಾಜಿಗಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಸಿವಿಲ್ ಡಿಸೆಂಬರ್ಟೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರಹದಾರಿ ಪಡೆದು ಒಂದು ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ 18 ಫಣ, 9 ಫಣ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅನೇಕರು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. 1936ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮ್ಯಾಥಕ್ ರವರಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ “The public streets are thrown open to all communities” ಎಂದು ಆರ್ಡರ್ ಪಾಸು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೂ, ಅವರಾರೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸನ್ನದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾಮೆಕ್ಯು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉತ್ತಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House now stands adjourned to meet again at 8-30 tomorrow morning.

The House stood adjourned at Ten minutes past five of the Clock to meet again at Thirty minutes Past Eight of the Clock on Saturday the 14th March 1953.